

پنجابی مرکز ایڈیشن
 سبھے حق شاعر دے
 پہلی وار: نومبر 2019
 مُل: 300 رُپے
 کاپی رائٹ: محسن اعجاز: 0345 5085794
 کمپوزنگ: حافظ مستنصر حسین شوق
 نظر ثانی: حضرت علامہ حافظ محمد شہباز رضا محمدی سیفی
 پروف ریڈنگ: حکیم منظور حسین حافظ

پنجابی مرکز

129 عزیز منزل، حمز ٹاؤن
 19 واں کلومیٹر، فیروز پور روڈ، لاہور
 فون: 0300 4905846

اکرم پریس لاہور وچ چھپھی

Naat de Deeve

(A collection of Naats in Punjabi)

by **Mohsin Ejaz**

Price: Rs. 300, \$25

First Edition: November 2019

Punjabi Markaz

129 Aziz Manzil, Hamza Town, 19 km Ferozpur Road, Lahore

PUNJAB, Pakistan.

email: punjabimarkaz@yahoo.com

Punjabi Markaz is thankful to Ministry of Information and Culture, Govt. of the Punjab and Pakistan Academy of Letters, Islamabad for sharing the expenditure.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نعت دے دیوے

(پنجابی نعتیہ شاعری)

محسن اعجاز

پنجابی مرکز، لاہور

انتساب

پیرِ طریقت، رہبرِ شریعت، مجسمِ عشقِ مصطفیٰ ﷺ
پیکرِ حُسن و وفا، صاحبِ نگاہِ ولی گر

حضرت علامہ مولانا

محمد ظفر عباس محمدی سیفی صاحب

دے ناں

جنہاں دی نظر نے میرے جیسے کتیاں گمراہواں نوں
سرکارِ ﷺ دائمی بنا چھڈیا

فہرست

- o ”نعت دے دیوے“ دافنی تے فکری ویروا/ پروفیسر ریاض احمد قادری
 o سچے اکھر/ ڈاکٹر صفر اصدف
 o نعت دے دیوے/ ڈاکٹر ریاض مجید
 o نعت ندی داتا راولو/ ڈاکٹر علامہ محمد شہزاد مجددی سیفی
 o قطعہ تاریخ ولادت باسعادت ﷺ
 o قطعہ تاریخ وصال مبارک ﷺ
1. تسلیں آئے زمانے تے فضاواں کہن بسم اللہ
 2. نہ کدی غم دے سمندر نوں کنارا لبھدا
 3. عرشی تے فرشی کہون وارے نیارے ہو گئے
 4. نظر مصطفےٰ دی لٹوندی نہ مستی مئے خار کھتے میخانے نہ ہوندے
 5. کمال نین بتیرے کمال کردے نین
 6. دل تے میں آں خطاواں کردے قدم قدم تے
 7. رُتبے خدا ودھا کے نین گھلے حضور ﷺ دے
 8. مند اے ندل کملا چوکھٹ توں اٹھئی جاوے
 9. کلی ہسدی خزاں نوں موت آئی
 10. مازغ نگا ہواں والے نین سُن لئے ڈسکورے نیناں دے
 11. حضور ﷺ بن کے آگئے عروج ہر کمال دے
 12. رب دانی سوہنا جان ہے گداواں دی
 13. عرب وارد یواں عجم وارد یواں
 14. ایہ خاب کدی تکدا ایہا مدینے وچ
 15. آقا پیارے تیری نظر دے
 16. گھنڈ کملی دا چاغم بھلا لین دے
 17. نبی ﷺ جے کرم دی نگا ہواں نہ کردے
 18. اج کیوں وجد وچ کعبہ آیا کون جگ تے بھلا آگئے نین

19. نبی دے روپ دی نگری ٹھکانے کون بھلے
 20. جدوں سوہنے دے نیناں توں اشارے مسکرا پیندے
 21. جدوں وی نعت دا لکھڑا جناب لکھنا آں
 22. ایہہ بختاں دے اُچے ہلارے نہ ہوندے
 23. سرکار دے نیناں دی گل بات بتیری اے
 24. نبی دا جلوہ نمازدل دی گدا کدی کر قضا نہ سکدا
 25. کریم آقا کرم نین کردے فقیر جدوی صدا نین دیندے
 26. جے چپ وچ خیر خنی دیوے مُڑ پا کے رو لے کیہ کرے
 27. جہان سارا چمک پیا اے کمال سارا حضور ﷺ دا اے
 28. عشق دے تاپ آقا چڑھے رہن دے
 29. ایہ دل دی جھوک نیناں توں لٹاون دامتزا آیا
 30. نین اولھے پیا نہ کریں
 31. جدوں وی مر مصطفےٰ بولد اے
 32. قلم ٹٹ گیا اے پتھیرے بتیرے
 33. تیری گلی کھڑے نین سرکار نین میرے
 34. جد نین فقیراں دے بن گئے طیب دے گو لے چپ کر کے
 35. اک تری آقا نظر مُڑ دے جگا وے ہس کے
 36. کل جہاناں دی میں شاہی تے عطاواں کیہ کراں
 37. صدقا تیری نظر داسر کار ہو گیا اے
 38. کچھ ڈنگ حیاتی دے ودھاویں نہ ودھاویں
 39. چین ہر دے نصیباں دا اشارے تے کھلوتا
 40. دل دا بوہا ماہی کھولے
 41. مست خدائی نوں کرے جام ترا چھلک پوے
 42. جو کرم دے نین ملا گیا جو خدا دارنگ دکھا گیا
 43. کیہ گل کراں مدینے دے میں اُس بزار دی
 44. رورونہ رُداں دیواں کہنے تن دے جہاں نوں
 45. تسلیں اکھ پھیر سوہیتھوں نگا ہواں نوں بھلیکھا اے
 46. نبی ورگی زمانے تے ادا ہے تے دکھا دے
 47. جگ نوں خدا دا بلی آقا بنان آئے

نعت دے دیوے

7

48. سچا کے پھل دروداں دے ہزاراں سرنوا کے
49. تیرے دے راہیں وجھے عقیدتاں دے گلاب دیساں
50. جے حضور ﷺ داتصور کدی آپیار دیوے
51. من کے خدا دا واسطہ اے رات جھٹا جھک پوئیں
52. جن دل وچھا کے آکھدا تھب دل وچھا وچپ کرو
53. کیہ اڈول پیر چکپا مرے کولوں اکھ بچا کے
54. تیرے دوارے جا کے صداواں کھلو گنیاں
55. آپ ﷺ دے ورگی نظر کون کرے
56. تری جمال کیوں جھلے مری جان کملی والے
57. مرے دل نگر دیا وایا مرام دل نگر ترے واسطے
58. اج نین ملائے نی سرکار بھلا ہووی
59. سر آن کے پیراں وچ ایویں نہ خضر رکھدے
60. طیبیاں دے وس نہیں خدا جاہد اے
61. نہ رحمت دی نظر تکدوں اسیں سرکار کیہ کردے
62. کدی لے جاوے مجبو با خدا مینوں نگر تیرے
63. اس نظر نوں پھر کدوں رہندے نظارے یاد نہیں
64. کرم ای کرم اے وفا ای وفا اے
65. کملی والا نظر نال دھو دھو کے دل داغ سارے دلاں توں مٹیندا گیا
66. حضور ﷺ باغ، بہاراں، بکھار کیہ کریے
67. حال دساں کیہ تیتھوں سنے سوہنیا
68. یارت نصیباں وچ کچھ سفنے بھلے ہوندے
69. مری گئی جے تر آن جان ہو جاوے
70. جی کردا مصطفیٰ داتھیدا اٹھا لوواں
71. دل جھوک مصطفیٰ دی اے مڑ کیوں قرار نہیں
72. بے چین مرے نین کدی ہون کبوتر
73. نعت چھیڑاں کیہ اوہ سرکار رے اوندے نین
74. جو تری کردے گدائی پھر دے
75. من کے دنت نہ آویں جے بیڑے فقیر دے
76. لچپال دی رحمت دے نگر نین پھرن وکچھ

نعت دے دیوے

8

77. طیبہ دی خاک دے وچ جا کے رلے ہوئے نین
78. سبھ کہن کہ گل ساری اعمال تے تمکنی اے
79. کیہ سی جے توں آجانوں اج نال بہاراں دے
80. توں چین کدی بن کے دل وچوں گزرجاندا
81. مری گئی وی سچ و بندگی کدی اک وارا آجانوں
82. جد نبی ﷺ دے سوہنیاں قدماں دی تھاں وچ آگیا
83. میرے سینا ایہ جوہر کارٹے پھر دے نین
84. آقا کرم کماؤ میں فرغت کہ لوواں
85. درد مرے نوں جان طیبیا
86. مدینے دی ہوواں تے فضاواں دی نگل چھیڑو
87. جان آقا دے روضے توں اج واردے فر زیارت پتا نہیں کدوں ہوئی اے
88. کریم آکر مر چلیاں میں غم اندر ترف کے
89. خدائی حشر وچ گھیرا کے رحمت لبھدی پھر دی اے
90. آجھوک مری اجڑی وسوندے نہ ترے نین
91. جے ہمت ہے مرا چانن گھٹا آوے گھٹا جاوے
92. کدی اکھیاں دی جوہ وچوں تجلی طیبہ دی لنگھے
93. عشق سجدہ اسیں ہر وقت ادا رکھدے آں
94. طیبہ توں بھٹ کے میری جگ جے مثال ویکھے
95. ایہ کون کہند امیری کمائی تے گل ہی
96. کرم تیر اسد یواں یا نبی ﷺ
97. ویکھیں اگدے گلاب سوچاں تے
98. کدوں میں کہناں خدایا مینوں خدائی دے چا کہ حور دے چا
99. مینوں ہن تے زیارت دی کروہاں یا رسول اللہ ﷺ

اپنے تن بھراواں چوں سبھ توں وڈے نیں تے چھوٹے بھراواں دے ناں محسن علی تے احسن علی نیں۔ منور شکیل تے افضل مراد دی صحبت نال پنجابی ادب، شاعری دا چٹیک لگاتے نعتیہ شاعری دا شوق میاں محمد بخش، وارث شاہ، حضرت سلطان باہو، بابا بلھے شاہ، مظفر وارثی، ریاض حسین چودھری، بیدم وارثی، پیر نصیر الدین نصیر، احمد ندیم قاسمی تے حفیظ تائب ہوراں نوں پڑھ کے ہو یا۔ منور شکیل تے حکیم افضل مراد نوں اپنا ادبی استاد مندے نیں۔

محسن اعجاز دی نعت دی بولی بہت مٹھری تے شہدورگی اے، اوہناں دا لہجہ راوی دا ڈھنڈا ٹھار تے مٹھل منٹھار لہجہ اے۔ اوہناں نے پیارے نبی ﷺ دی نعتاں بہت سوہنیاں، سکھیاں تشبیہاں، استعاریاں تے تمبیجاں وچ لکھیاں نیں۔ بہت نویاں ردیفیاں تے بہت زور دار قافیاں نال نعتاں دا احسن ہوروی ودھ گیا اے۔ اوہناں نے 31 معروف تے رواں وزناں وچ نعتاں لکھ کے اک انوکھا کارنامہ سرانجام دتا اے جہدی ایس توں پہلاں پنجابی شاعری وچ مثال گھٹ ای لہدی اے۔ اوہناں دے استعمال کیتے گئے وزناں دا ویروا کرے تے انج دی صورت حال سامھے آؤندی اے۔

افاعیل:

- (1) مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن۔ بحر ہزج مثنیٰ سالم
تسین آئے زمانے تے فضاواں کہن بسم اللہ
فدا ہو ہو کے چن تے کہکشاواں کہن بسم اللہ
- (2) فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فعلن۔ بحر رمل مثنیٰ محزون مقطوع
نہ کدی غم دے سمندر نوں کنارہ لہدا
جے مرے آقا ﷺ دا مینوں نہ سہارا لہدا
- (3) فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن۔ بحر رمل مثنیٰ محذوف
عرشی تے فرشی کہوں وارے نیارے ہو گئے
مصطفیٰ ﷺ نوں ویکھیا حق دے نظارے ہو گئے

محسن اعجاز دے پنجابی نعت پراگے

”نعت دے دیوے“

دانی تے فکری ویروا

حضور نبی کریم ﷺ دی نعت پہلے دن توں ای دنیا دی ہر زبان وچ آکھی جا رہی اے تے پنجابی زبان وچ وی بڑی محبت، عشق تے عقیدت نال لکھی جا رہی اے۔ پنجابی زبان دی ہر اک کلاسک داستان دا مڈھ حمد توں بعد نعت توں ای بچھد اے۔ فر پنجابی زبان وچ پورے پورے نعت پراگے وی لکھے گئے تے اوہناں دی تعداد وی بڑی وڈی اے۔ نعت دے شہر فیصل آباد وچ وی اردو تے پنجابی زبان وچ بہت ودھیا نعت پراگے لکھے گئے تے ہن ایہ فیض شہر چوں نکل کے مضافات ول وی ٹر پیا اے۔ فیصل آباد دی تحصیل جڑانوالا دے پنڈ ناٹی والا دے نوجوان نعت گو شاعر محسن اعجاز نے اپنا پہلا پنجابی نعت پراگے ”نعت دے دیوے“ لکھیا اے تے اجوکی نویں پنجابی نعت وچ اپنا حصہ پایا اے۔ اوہناں دے ایس نعت پراگے وچ بہت ساریاں خوبیاں تے صفتاں موجود نیں جہڑیاں ایس پراگے نوں دو جیاں توں منفرد تے نو یکلا بناؤندیاں نیں۔

نوجوان شاعر محسن اعجاز دا اصلی ناں صدی احمد اے تے محسن اعجاز اوہناں دا قلمی تے ادبی ناں اے۔ اوہ محمد اقبال تے محمد بی بی دے گھر 3 نومبر 1988 نوں 277 گ ب ناٹی والا (تخصیل جڑانوالا ضلع فیصل آباد) وچ پیدا ہوئے۔ اوہناں دا تعلق سرویا برادری نال اے۔ بی اے تک تعلیم حاصل کیتی تے دینی تے مذہبی تعلیم حاصل کر کے اوہ امام مسجد بن گئے تے سیفی سلسلے وچ بحکم عشق مصطفیٰ، پیکر حسن و وفا، صاحب نگاہ ولی گر، پیر طریقت، رہبر شریعت، حضرت علاج مولا نامہ ظفر عباس محمدی سیفی صاحب دے ہتھ تے بیعت کیتی۔ والد صاحب محنت مزدوری کر کے اپنی حق حلال دی روزی کماندے نیں۔ اوہ

- (4) فعولن فعولن فعولن فعولن فعولن فعولن فعولن - بحر متقارب مثنیٰ سالم شانزدہ رکنی
نظر مصطفیٰ ﷺ دی لٹوندی نہ مستی مئے خار کتھے میخانے نہ ہوندے
نہ درداں دے لہدے کدی وی خزانے محمد ﷺ دے جگ تے دیوانے نہ ہوندے
- (5) مفاعِلن فعلاَتِن مفاعِلن فعِلن - بحر بحر مثنیٰ مشتمل مشعش مجنون محذوف
کمال نین بترے کمال کردے نین
کمال توں دی اگیرے کمال کردے نین
- (6) مفعول فاعلاَتِن مفعول فاعلاَتِن - بحر مضارع مثنیٰ مشتمل اخب
دل تے میں آں خطاواں کردے قدم قدم تے
میرے کریم پوندے پردے قدم قدم تے
- (7) مفعول فاعلاَتِن مفاعِلن فاعِلن - بحر مضارع مثنیٰ مکفوف محذوف
رتے خدا ودھا کے نین گھلے حضور ﷺ دے
نیاں ادب توں راہ نین ملے حضور ﷺ دے
- (8) مفعول مفاعِلین مفعول مفاعِلین - بحر ہزج مثنیٰ مشتمل اخب
مندا اے نہ دل کلا چوکھٹ توں اٹھئی جاوے
سر آپ ﷺ دے قدماں تے حاضر اے کئی جاوے
- (9) مفاعِلین مفاعِلین فعولن - بحر ہزج مثنیٰ مسدس مقصور محذوف
کلی ہسدی خزاں نوں موت آئی
تسین آئے غماں نوں موت آئی
- (10) فعِلن فعِلن فعِلن فعِلن فعِلن فعِلن فعِلن - بحر متدارک مثنیٰ مقطوع مضاعف
مازاغ نگاہواں والے نین سن لئے ڈسکورے نیناں دے
ہن عشق دی مستی نال بھرے سرکار ﷺ کٹورے نیناں دے
- (11) مفاعِلن مفاعِلن مفاعِلن مفاعِلن - بحر ہزج مثنیٰ مقبوض

- حضور ﷺ بن کے آگے عروج ہر کمال دے
کرم دی اک نگاہ وچ جواب ہر سوال دے
- (12) فاعِلن مفاعِلین فاعِلن مفاعِلین - بحر ہزج مثنیٰ مشتمل اشتر
رب دا نبی ﷺ سوہنا جان اے گداواں دی
خلق دے فلک سجدی کہکشاں وفاواں دی
- (13) فعولن فعولن فعولن فعولن - بحر متقارب مثنیٰ سالم
عرب وار دیواں عجم وار دیواں
ترے دم توں ہر اک میں دم وار دیواں
- (14) فعِلن فعولن فعِلن فعولن - بحر متقارب مثنیٰ اٹم
آقا پیارے تیری نظر دے
مینوں سہارے تیری نظر دے
- (15) فاعِلن فاعِلن فاعِلن فاعِلن - بحر متدارک مثنیٰ سالم
گھنڈ کملی دا چا غم بھلا لین دے
نقش نیناں نوں آقا ﷺ پکا لین دے
- (16) فاعِلن فاعِلن فاعِلن فاعِلن فاعِلن فاعِلن فاعِلن - بحر متدارک اجڈ شانزدہ رکنی
اج کیوں وجد وچ کعبہ آیا کون جگ تے بھلا آگئے نین
سنگ ریزے کہوں مرحبا اج آگئے مصطفیٰ آگئے نین
- (17) مفاعِلین مفاعِلین مفاعِلین فعولن - بحر ہزج مثنیٰ مشتمل محذوف
نبی ﷺ دی روپ دی نگری ٹھکانے کون بھلے
جو دیکھے رقص وچ موسم سہانے کون بھلے
- (18) فعولن فعولن فعولن فعولن فعولن فعولن فعولن - بحر متقارب مقبوض اٹم سولہ رکنی

- (19) فاعلن فاعلن فاعلن - بحر متدارک مسدس سالم
خیال تیرے دے راہیں وچھے عقیدتاں دے گلاب دیساں
خدا جو میتھوں حساب لیسے میں نعت دی چا کتاب دیساں
- (20) مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن - بحر ہرج مٹمن اخرب مکفوف مقصور محذوف
نین اولھے پیا نہ کریں
جند جٹیوں جدا نہ کریں
رو، رو نہ لڑھا دیواں کتے تن دے جہاں نوں
سرکار تسیں دیسو ملاقات کداں نوں
- (21) فعلن فعلن فعلن فعلن - بحر ہندی
درد مرے نوں جان طیبیا
آ جا نکلے جان طیبیا
- (22) متفاعلن متفاعلن متفاعلن مفاعلن - بحر رجز مٹمن مطوی مخبون
مست خدائی نوں کرے جام ترا چھلک پوے
رقص کرے بہار وی حق دا چمن مہک پوے
- (23) متفاعلن متفاعلن متفاعلن متفاعلن - بحر کامل مٹمن سالم
جو کرم دے نین ملا گیا جو خدا دا رنگ دکھا گیا
ترا عشق طیبہ دے والیا مری اجڑی جھوک وسا گیا
- (24) فعلاتن فعلاتن فعلاتن فاعلاتن - بحر رمل مٹمن مشکول
تری جھال کیویں جھلے مری جان کملی والے
دو جہان جھل نہ سکدے ترا جان کملی والے

- (25) مستفعلن مفاعلن مستفعلن مفاعلن - بحر رجز مٹمن مخبون
چن دل وچھا کے آکھدا جھب دل وچھاؤ چپ کرو
چن آمنہ دا آؤ اے نی! کہکشاؤ چپ کرو
- (26) فاعلاتن فعلاتن فعلن - بحر رمل مسدس مخبون مقطوع
آپ ﷺ دے ورگی نظر کون کرے
دل نوں توحید نگر کون کرے
- (27) فاعلن فاعلن فاعلن فاعلن فاعلن فاعلن فاعلن فاعلن - متدارک مٹمن سالم سولہ رکنی
کملی والا نظر نال دھو دھو کے دل داغ سارے دلاں توں مٹیندا گیا
فیر لہندا نہیں جہڑا مرن بعد وی رنگ سوہنا خدا دا چڑھیندا گیا
- (28) فاعلاتن فاعلاتن فعلن - بحر رمل مسدس مقطوع
جو تری کردے گدائی پھردے
کاسے وچ لے کے خدائی پھردے
- (29) فعلن فعلن فعلن فع فعلن فعلن فع - بحر متقارب اثرم
نہ ٹال فقیر توں کل تے آ نین ترسدے اج نین
دس خیر دا فر کیہ فایدا جد کاسے جانے بھج نین
- (30) فاعلاتن فاعلاتن فاعلن - بحر رمل مسدس مقصور محذوف
کر کرم تیرا سدیاں یا نبی ﷺ
میں مراں تے بھاویں جیواں یا نبی ﷺ
- (31) فاعلاتن مفاعلن فعلن - بحر خفیف مسدس مخبون
دیکھیں اُگدے گلاب سوچاں تے
لکھ ”مجر“ ﷺ جناب سوچاں تے

اوزان دے نال نال اوہناں نے صنائع بدائع لفظی تے معنوی داوی بڑا اہتمام تے التزام کیتا اے۔ اوہناں نے جھڑیاں تشبیہاں تے استعارے استعمال کیتے نیں اوہناں دا مختصر ویر واپیش اے:-

(1) تشبیہ:

قدم آ کے پُجاء سوہنا میں وی تے موم ہوواں
قدم چم کے تے ہوندے سی جیویں پتھر ترف کے
(2) تلمیح:

مرے آقا دی انگلی تے فلک توں ٹٹ کے چن بولے
کہ عرشاں اُتوں فرشاں تے ہے آون دا مزا آیا
(3) استعارا:

تھاں تھاں تے انا دے کھوہ یوسف نہ کوئی ڈگدا
آقا ﷺ دی محبت دے جے دیوے بلے ہوندے
(4) مجاز مرسل:

گھٹا رحمتاں دی اعجاز درود پڑھدی وسے
مرا ماہی کنڈلاں نوں کدی اک ہلار دیوے
(5) کنایہ:

زلف جندرے نہ کھولیں پیا
ساہ میرے سزا نہ کریں
(6) صنعت تضاد:

تری نسبت دا صدقا اے کہ دن بن کے چمکنا آں

پتا مینوں اُنھیری رات میں ساں یا رسول اللہ ﷺ
(7) ایہام تناسب:

دُھپاں تِکاء کے مینوں اے کیہ تیر ماریا
طیبہ دیاں نیں آن کے چھاواں کھلو گیاں
(8) جمع:

سرکار ﷺ دے بوہے تے لے جاندے اوہ مینوں دی
دل ، جان، جگر میرے میری جے خبر رکھدے
(9) تقسیم:

کدی زلف دا ہلارا کدی سوہنا ہلارا
دو جہان لٹ گئے نیں ترے ناز مل ملا کے
(10) تقسیم و جمع:

ایہ جامی تے سعدی نوں اج کون پچھدا
جے دوویں نبی دی ثناواں نہ کردے
(11) مزاجتہ:

بُجھ گئے تے بچتا نہیں میں بلدے رہے ککھ بچتا نہیں
عشق دے لنبو بچھاواں نہ بچھاواں کیہ کراں
(12) تعجب:

جد منگے توں پہلے لچپال در توں ملیا
حیران ہو کے مینوں میرا سوال دیکھے
(13) ادماج:

حیبن دے راہی آ کے تری جھوک وچ
 رڳوں رڳوں کھڑے نیں کھڑے رہن دے
 (14) صنعتِ لف و نشر:

میں غم دے سمندر، تے کنارے توں حیبا
 ہے موج تری مینوں تراویں نہ تراویں
 (15) صنعتِ استنباع:

جو زوال جگ دے مکا گیتے عروج کر جو عطا گیا
 ترا پیر ساری زمین نوں ہے مسیت وانگ بنا گیا
 (16) تجاہلِ عارفانہ:

مشک تن وچ مچے اعجاز لہو پائی دھمال
 دل نگر آن کے اج کون کھلے ہوئے نیں
 (17) اشتقاق:

کریم اکھ دی کریمی ویکھو گلاب کردی اے کنڈیاں نوں
 فقیر آون تے شاہ کریندا سخی دوارا حضور دا اے
 (18) مذہبِ کلامی:

ایہ وی سرکار ﷺ دا اعجاز اے جو دھرتی تے
 میرے ورگے وی گنہگار ٹرے پھر دے نیں
 (19) حسنِ تعلیل:

رات دسدی اے بے کس توں چمکدے تارے
 ذرے طیبہ دے فلک مونہ تے ملے ہوئے نیں

(20) مراعاتِ النظر یاں تناسب و توفیق:

نہ بلبل، نہ پھل، نہ چمن ہوندا کوئی بھلا اس فضا نوں کدوں خشبو لبھدی
 ہلارے جے زلفاں دے کنڈل نہ لیندے کدی وی ایہ موسم سہانے نہ ہوندے
 (21) سیاقِ الاعداد:

اک ، دوئیں ، تڑے نہ گن آقا دی محبت وچ
 ایہ جگ دی محبت نہیں گنیاں جو گنتی جاوے
 (22) تسبیحِ الصفات:

حضور آئے رَوَف بن کے، سراج بن کے، منیر بن کے
 کریم بن کے، کرم کریندے کہ جھل کے پتھر دعائیں دیندے
 (23) تدبیر:

سوہے، ساوے، نیلے، پیلے پا پا کے بانے اوندے نیں
 گل تیری نہیں کردے اکھر میں گنگے، بولے کیہ کرنے
 (24) اطراء یا اطراء:

میں محمد ﷺ بن عبداللہ بن عبدالمطلب بن ہاشم آں
 جد آپ ﷺ نے ایہ کہیا، نس گئے سبھ کافر ٹولے چپ کر کے
 (25) رجوع:

آقا دا روضہ ساہمے اعجاز لب نوں چپ کرا
 نہ لب نوں، ساہواں نوں کہ نہ شور پاؤ چپ کرو
 (26) استدراک:

مدینے دی ہواواں تے فضاواں دی نہ گل چھیڑو
 مرا دل جھال نہیں جھلدا اوہ تھاواں دی نہ گل چھیڑو

(27) ردّ العجز علی الصدر:

ہو گئے قربان تیرے مکھ توں اکھر سوہنیا
زلف دے قیدی کنائے، استعارے ہو گئے
(28) ارصادیاں تسہیم:

کر کرم تیرا سدیاواں یا نبی ﷺ
میں مراں تے بھاریں جیواں یا نبی ﷺ
(29) استخدام:

اعجاز نوں نہ لہجہ رکتوں اعجاز کملیا
اعجاز رہ رہیا اے محلے حضور ﷺ دے
(30) حشو ملیح:

حال پچھدی اے مدینے دی جدوں واء جھمدی
راگ دل کما، وچھوڑے دا سناوے ہس کے
(31) صنعت سوال و جواب:

تانگھ رکھدے او مدینے دی جدوں میں پچھنا
نین بے چین چھلک پوندے کہ ”ہا“ رکھدے آں
(32) تجنیس تام:

درد مرے نوں جان طیبیا
آ جا نکلے جان طیبیا
(33) تجنیس مکرریاں مزدوج:

سرکار میں جس چھاں نوں وی تکیا اے نبھا کے

ہر چھاں ای ترسدی اے تری زلف دی چھاں نوں
(34) مبالغہ:

کن چریٰ جانے فلک دے بولی ہو جانی زمیں
کوک آقا ﷺ میں سناواں نہ سناواں کیہ کراں
(35) توشیح:

د۔ دل دا بوہا ماہی کھولے
جی آیاں نوں لوں لوں بولے
ر۔ روک لیاں نین دھرتی ساہواں
پیر کیہ چائے عربی ڈھولے
و۔ واء طیبہ دی جھاتی پائی
رقص کریندے دیکھے جھولے
د۔ در آقا ﷺ دے نت لے جاوں
مینوں میرے سوچ کٹولے

درد

(36) ذوالقائمتین:

جے ہمت ہے مرا چانن گھٹا آوے گھٹا جاوے
میں دیوا ہاں مدینے دا ہوا آوے بجھا جاوے
(37) متلون:

رب دا نبی ﷺ سوہنا جان ہے گداواں دی

خلق دے فلک سجی کہکشاں وفاواں دی
(38) قطعاً تاریخ:

خزاں اے ٹر گئی بہار تے اج بہار آئی
قرار آیا تے درد جھوکاں لدا گئے نیں
ایہ کہ کے باطل وی پیروں واہنا ای بھج پیا اے
کہ حق نوں لے کے براق اسوار آ گئے نیں

بُراق اسوار: سن میلاد 571ء

محسن اعجاز نے اپنی نعت راہیں جھڑیاں نوپیاں ترکیاں پنجابی نعت دی جھولی
وچ پائیاں نیں اوہناں وچ۔ پگ شفاعت دی، گلاباں دے دل، نظر دی بڈھڑی، سخن
دے بنیرے، دھرتی دیاں نبضاں، کہکشاں وفاواں دی، کائنات اکھراں دی، نعت دا
مکھڑا، خلق دا فلک، دیوا مدینے دا، ہجر دے کلر، نبض نیناں دی، انا دا کھوہ، ساہ داموسم،
پاکاں دا چرخا، بنجواواں دیاں پونیاں، فن دی حور، سخن دی پری، اکھ دی دوات، پگ ادب دی
، شوق دامصلہ، جال بہاراں دے، اوردی پیڑھی، لاچ دیاں چڑیاں، بختاں دے کھولے
، ثواب نگر، ساہ دے پروں، سدھراں دے ڈولے، جہالت داتا پ، شعر بھڑولے، روح
دے دھاگے، نعت ولیوا، اڈیک دا کعبہ، سروردے گجرے، حیاتی دا کلینڈر، نیناں دے
چھج، رحمت دی جھڑی تے کرم دا کٹو لھا شامل نیں۔

محسن اعجاز نے پرچلت ردیفاں توں بچ کے اپنیاں ردیفاں متعارف کروائیاں نیں جہناں
وچ:-

کہن بسم اللہ، قدم قدم تے، کمال کردے نیں، موت آئی، کون بھلے، لکھنا آں، بولد اے
، چپ کر کے، ہس کے، بھلیکھا اے، ہے تے دکھا دے، سرنوا کے، اجھک پویں، چپ کرو،
کھلو گھیاں، کون کرے، بھلا ہووی، مینوں نگر تیرے، فقیر دے، ٹرے پھر دے نیں، میں
پھر نعت کہ لواں، نہ گل چھیڑو، پتا نہیں کدوں ہوئی اے، ترف کے، لہدی پھر دی اے،
ترے نین، گل بنی، سوچاں تے، شامل نیں۔

محسن اعجاز نے اپنی نعت وچ حضور ﷺ دے حسن سیرت، حسن صورت،
اخلاق، اسوہ حسنہ دے نال دعا استمداد، استغاثہ تے اپنے اجوکے سماج دا احوال وی بیان
کیتا اے۔ آپ ﷺ دے حسن صورت دے ضمن وچ لکھدے نیں۔

حسن دساں کیہ میں تیرا من موہنیا ٹوہر وکھرا جہانوں ترا سوہنیا
رب انگ انگ تیرا سچیندا گیا حسن وی تیرا پائی بھریندا گیا
حسن سیرت بیان کردے ہویاں لکھدے نیں۔

جگ نوں خدا دا بلی آقا ﷺ بنان آئے
کڑکاں دے وریاں لئی کملی وچھان آئے
ختم نبوت بارے لکھدے نیں۔

نہیں لوڑ کسے دی وی ہُن رب مناوون لئی
محبوب دے نیناں دی اک جھات بہتری اے
اپنے موجودہ سماج دا حال تے بمب دھماکیاں بارے لکھدے نیں۔

اک بمب دھماکے توں جنت نہ کدی وکدی
سرکار ﷺ دے لنگر تے جے بال پلے ہوندے
سرکار ﷺ کرم کر دے رو، رو، خزاں کہندی
میں وکھ لئی کھلے اج وال بہاراں دے

محسن اعجاز حضور نبی کریم ﷺ توں اپنے لئی سچا تے پکا مسلمان تے عاشق بن
دی توفیق منگدے نیں۔ اوہ صرف قوی مسلمان ای نہیں بننا چاہندے بلکہ فعلی تے عملی
مسلمان وی بننا چاہندے نیں۔ اوہ زبان تے دل دے سانگے ملانا چاہندے نیں۔ شاعر
چاہندا اے کہ اوہ اتوں اتوں ای عاشق رسول نہ بے سگوں دلوں بجانوں وی عاشق
رسول ﷺ بن جاوے۔

زبان پڑھدی جیویں نعت یا رسول اللہ
 مرا ایہ دل وی کدی نعت خوان ہو جاوے
 اوہ حضور ﷺ دے ہجر، وچھوڑے، فراق، اندر تڑفدے رہندے نیں ایس لئی
 اس کرب دا اظہار اپنے شعراں راہیں کردے نیں۔
 کریما آ کہ مر چلیاں میں غم اندر تڑف کے
 توں نہ آویں تے آ جانا ایہ دل باہر تڑف کے
 وصل دی عرضوئی کرن توں بعد اوہناں نوں احساس ہوندا اے کہ اوہ اس قابل
 نہیں کہ حضور ﷺ دے وصل دا اوہناں نوں شرف حاصل ہووے جھدے ای اوہ آپنے
 دل نوں سمجھاندے نیں۔

ملاقاتاں جے منگاں وی تے کہڑے مان تے منگاں

ایہ تھوڑا اے؟ وچھوڑا آپ دا آوے وسا جاوے

محسن اعجاز نوں اپنے گدائے مدینہ تے غلام رسول ہون تے بڑا مان اے اوہ
 اپنے آپ نوں سرکار ﷺ دانی آکھ کے اوس تے بڑا ناز کردے نیں۔ اوہناں دا ایہ عجز
 ای اوہناں دے سچے تے پکے عشق رسول ﷺ دی گواہی اے۔

ہے تاج سکندر دا اعجاز دے پیراں وچ

سرکار ﷺ دا کمی آں اوقات بتیری اے

مکدی تے ڈھکدی گل ایہ وے کہ نوجوان شاعر محسن اعجاز نے حضور ﷺ دی
 نعت بڑے ادب احترام، عشق تے عقیدت نال لکھی اے تے اوس نوں ونوون علمی ادبی فنی
 تے فکری خوبیاں نال شنگھاریا تے سنواریا اے تے نہایت محبت، خلوص تے ادب نال شعر
 لکھے نیں حضور ﷺ دی شان کھل کھلا کے بیان کیتی اے تے سوہنے تے سچے ڈھنگ نال
 نعت لکھی اے۔ اوہ آپ آکھدے نیں۔

سر بنھ کے پگ ادب دی وضو کر کے عشق دا

اکھرو تسیں جے آوے میں پھر نعت کہ لواں
 نعت لکھدیاں ہویاں بے ادبی توں ڈردے انج آکھدے نیں۔
 حضور ﷺ نعت ویلوا میں جوڑ دا ڈرناں
 کتے ادب دا نہ خالی مکان ہو جاوے
 نعت لکھدیاں لکھدیاں اخیریں اپنی ہارمن کے آکھدے نیں۔
 تری ثنا دا تے حق پھر ای ہے ادا ہوندا
 کلام رب دا، تیری زبان ہو جاوے
 واقعی اللہ تعالیٰ دے باجھ نعت دا کوئی حق ادا نہیں کر سکدا۔ محسن اعجاز نے ”نعت
 دے دیوے“ بال کے جہڑا عشق رسول ﷺ دا چانن کیتا اے اوہ اج دے انساناں دے
 دلاں وچوں انھیر امکان لئی کافی جتن اے۔ ایہ دیوے پڑھن والیاں دے من وچ وی
 روشنی کردے رہن گے تے اپنے معاشرے نوں وی نور و نور کرن لئی کافی نیں۔ ”نعت
 دے دیوے“ اک رجحان ساز کتاب ثابت ہووے گی۔ اوہناں نے 31 بحر اں وچ
 نویاں نویاں صنعتاں تے زحافات دے استعمال نال پنجابی نعت نوں چوکھا ثروت مند کردتا
 اے۔ ”نعت دے دیوے“ پنجابی نعتیہ ادب وچ اک انملا وادھا اے تے آن والے سے
 وچ ایہ پراگانا نوں لکھن والیاں لئی اک مثال ہووے گا۔ دعا اے اللہ سوہنا تے نبی سوہنا
 محسن اعجاز ہوراں دی ایہ کاوش قبول فرماون تے اوہناں دیاں توفیقات وچ ہور وادھا
 فرمان تے اوہ ایہو جہے ہور وی ان ملے نعتیہ پراگے منظر عام تے لیاندے رہن۔ آمین

پروفیسر ریاض احمد قادری (صدر ترقی ایوارڈ یافتہ)

گورنمنٹ پوسٹ گریجویٹ کالج سمن آباد فیصل آباد

منظر کھڑے نیں بن کے بردے قدم قدم تے
میں محسن اعجاز نوں ایہ سچا کم کرن تے دلوں مبارک دینی آں تے پک نال
آکھنی آں کہ ایہ نعت پراگا سو جھدے اعتبار نال بہوں اُچا تے نو بیکلا اے۔ ادبی منظر نامے
تے ”نعت دے دیوے“ نہ صرف شاعر دی وڈیائی دا کارن بنے گا سگوں پڑھن والیاں
دے دل وچ نبی ﷺ دی محبت دا دیوہ بال کے اوہناں دے دے ہوئے پندھ تے تُوں
دی وجہا بنے گا۔

ڈاکٹر صغرا صدق
ڈائریکٹر جنرل، پلاک

سچے اکھر

جیون دی تختی اُتے اکھر سدھر بن کے تخلیق دا روپ دھار کے نویں ڈھنگ وچ
سہمے آندے نیں۔ اکھر چنگے تے مندے نہیں ہوندے، اصل وچ اندر دی سوچ تے جذبا
اکھراں نوں خیر دے لیڑے پوا کے کسے رنگ وچ ڈھالدا اے۔ جدوں ایہ خیر دے
معنیاں وچ ورتے جاوے تاں ایہ پوتر لگن لگ پیندے نیں تے ایہناں چوں نور دیاں
لشکاں روح تیکر اُڑ دیاں جا پدیاں نیں تے جد ایہ رب دے یار تے ساڈے سوہنے نبی
ﷺ دی چاہ وچ ڈُب کے سر کڈھن تے ایہناں دا متھا وکھرے نور نال چمکن لگ پیندا
اے۔ نعت لکھنا بہوں وڈی سعادت اے۔ محسن اعجاز تے رب دا خاص کرم تے نبی
ﷺ دے ذکر دی مہر اے۔ تاں ای اوہدا ہر شعر سوہنے دی مجلس وچ بیٹھا درود پڑھدا
جا پدا اے۔

”نعت دے دیوے“ اوہ نعت پراگا اے جس وچ ہر جہان دے آقا ﷺ دی
محبت دا چائن محسن اعجاز دے من اندر جھات پا کے اوہدے من وچ اجی چاٹی کھلا رہیا
اے تے اوہدی نظرنوں نویں منظر اُجالن دی توفیق دیندا اے۔ نعت وچ بیان کیتی ان مملی
چاہت پڑھن والیاں دے دل تے بھرواں اثر کردی اے۔ ہر شعر سوہنے نبی ﷺ دی
اُچی تے سچی ذات پاک رنگاں کارن دل وچ کھبدا اے۔ ایہ محسن دا کمال اے کہ اوس نبی
دے عمل، قول تے حیاتی دے سوہنے پکھاں نوں شعراں دی زبان وچ ڈھال کے سہمے
رکھیا اے۔ بیان دی نو بیکلتا نے شعرا نوں اُچھا کر دتا اے۔

اعجاز سر جھکا کے محبوب ﷺ دی ادا نوں

نعت دے دیوے

محسن اعجاز دا پہلا نعتیہ مجموعا نعت دے دیوے دے نام نال شائع ہو رہیا اے جو محسن دی نعت نال وابستگی دا مظہر اے۔ محسن دیاں نعتاں وچ حضور ﷺ نال محبت تے عقیدت محض رسمی نہیں دلی اے۔ اوہناں نے ایس محبت نوں اپنے دل دیاں دھڑکنناں وچ محسوس کیتا، اپنیاں تخلیقی سوچاں وچ اس ارادت مندی تے شیفتگی نوں اتاریا تے فیراپنیاں محبت رنگی سوچاں نوں جذبیاں دی زبان دتی۔ ایہناں دیاں نعتاں پنجابی زبان دے علاقائی لہجیاں والی نعت نگاری نال جڑیاں ہوئیاں نیں۔ محسن نے اپنے علاقے دی زبان وچ نعت لکھ کے پنجابی نعت دے لہجیاں دے تنوع نوں جس انداز نال ابھاریا اے اوس نال پنجابی نعت دی رنگاں رنگی نمایاں ہوئی اے۔ محسن دے الفاظ، لفظاں دا ورتاوتے پختگی نے اوہدی نعت نوں اک دکھری شان عطا کیتی اے۔

نعت رسول اکرم ﷺ نال ایہناں دی وابستگی مان جوگ تے سلاہن جوگ اے۔ مینوں امید اے پنجابی نعتیہ حلقیاں وچ انہاں دی نعت دا خیر مقدم کیتا جاوے گا۔ نعت دی صنف جہڑی مکمل وابستگی اپنے نعت نگار کولوں منگدی اے محسن اعجاز کول اوہ خوبی تے ہنر اے۔ اللہ تعالیٰ ایہناں دی نعت نوں مقبول فرمائے۔ آمین میں اپنے تاثرات اس رباعی تے ختم کردا آں۔

سرکار دے نال اک وفاداری دا
فیضان اے نعت دی ضیاء باری دا
ایہ ”نعت دے دیوے“ جو لیایا محسن
اعجاز اے غیب دی ہنرکاری دا

ڈاکٹر ریاض مجید

نعت ندی داتارو

نعت گوشاعراں دے امام تے اگویں مرشد حضرت حسان بن ثابت
ہوراں فرمایا سی۔

ما ان مدحت محمد ابقالتی

ولکن مدحت مقالتی بمحمد

ترجمہ:-

ہے میریاں حمد اں نعتاں توں بہت اُتارنہ مقام محمد دا

پیا اپنے شعر سجانا واں وچ لکھ لکھ نام محمد دا

ساڈے روجی بیلی تے طریقتی سجن محسن اعجاز نے وی نعت دے دیوے بالن دا
مقدس آہر کیتا اے تے مدح نبوی دے پل صراط نوں پار کرن دا نوبیکلا پر بندھ
کیتا اے۔ میری دلی دعا اے کہ مولا کریم اس نعت لکھاری دے نعتیہ دیوے سدا
جگدے رکھے۔ آمین

نعت اوہناں دے لائق پاکی کد اسماں ناداناں

میں پلپیت ندی وچ وڑیاں پاک کرے تن جاناں

ڈاکٹر علامہ محمد شہزاد مجددی سیفی صاحب

صدارتی ایوارڈ یافتا

قطعات تاریخ ولادت باسعادت ﷺ

خزاں اے ٹُر گئی بہار تے اج بہار آئی
 قرار آیا تے درد جھوکاں لداں گئے نیں
 ایہ کہ کے باطل دی پیروں واہنا ای بھج پیا اے
 کہ حق نوں لے کے بُراق اسوار آ گئے نیں

تاریخ میلادِ مُصطفیٰ ﷺ : 571ء

.....☆.....

قطعة تاریخ وصال مبارک ﷺ

جدوں سی آپ ﷺ تے آیا وصال دا ویلا
 بڑی سی رُنی پکڑ کے قضا دے پب قسمت
 لبان تے آیا جدوں فیر اُتیاں دا ناں
 ادب دے نال رہی چُمدی تیرے لب قسمت

تاریخ وصال مبارک ﷺ : 632ء

.....☆.....

تُسیں آئے زمانے تے فضاواں کہن بسم اللہ
 فدا ہو ہو کے چن تے کہکشاواں کہن بسم اللہ

بھلا ایہ کون آیا اے سجا کے پگ شفاعت دی
 گنہگاراں دیاں جہنوں صداواں کہن بسم اللہ

ترے مکھڑے نوں تک تک کے گلاباں دل کٹائے چا
 تری زلفاں نوں چم چم کے ہواواں کہن بسم اللہ

ادا تیری توں محبوبا زمانے نوں ادا ملدی
 ترے آقا اشارے تے عطاواں کہن بسم اللہ

جدوں صلّٰی علیٰ کہ کے میں جتے تے چا ہتھ پھیراں
 سلامی مینوں دے دے کے شفاواں کہن بسم اللہ

جدے سرکار ٹردے نیں وچھاوے دھرتی نیناں نوں
 قدم اک اک تے سو سو وار تھاواں کہن بسم اللہ

کدی خباں دی وتی چوں گزر اعجاز دا ہووے
 ادب توں میریاں جھک کے نگاہواں کہن بسم اللہ

.....☆.....

عرشی تے فرشی کہون وارے نیارے ہو گئے
مصطفےٰ نوں ویکھیا حق دے نظارے ہو گئے

آپ ﷺ دی انگلی تے انبر وی فدا اے ہو گیا
رقص وچ آیا قمر حیران تارے ہو گئے

ہو گئے قربان تیرے مکھ توں اکھر سوہنیا
زلف دے قیدی کنائے، استعارے ہو گئے

حال وچ اوئی خدائی حال میرا ویکھ کے
جس گھڑی وی تیرے نیناں دے اشارے ہو گئے

اے غریبو! بخش ہو جاوو کملی والا آ گیا
اج تہاڈے بخت دے اُچے ہلارے ہو گئے

تیرے حصے وچ حلیمہ سبھ توں اُچا آ گیا
تیری گُلّی دے گدا سارے چبارے ہو گئے

من مَنّت اعجاز دی لچپال ہُن تے آ وی جا
اج نظر دی بڈھڑی کولوں بھار بھارے ہو گئے

.....☆.....

نہ کدی غم دے سمندر نوں کنارا لبھدا
جے مرے آقا دا مینوں نہ سہارا لبھدا

آ کدی دل دے طیبیا آ گدا دے ویڑھے
دل پیا دید دا دارو ہے وچارا لبھدا

رات نوں دنیا توں چوری ہے بھلا کیہ تگدا
فرش توں چن تری انگلی دا اشارا لبھدا

نعت لکھ لکھ کے قلم ایس لئی تھکدا نہیں
ایہنوں ہے تیری اداواں دا ہنگارا لبھدا

پھر کیویں تگدا کوئی سوہے خدا دے جلوے
جے ترے مکھڑے دا سوہنا نہ نظارا لبھدا

اج پیاسے نوں پلا اکھ توں رجا کے ساتی
آ گیا زلف دے کنڈل دا ہلارا لبھدا

حال اعجاز نہ چکھدے جے ترے درد آ کے
دل کدوں دارو غماں دا ایہ نکارا لبھدا

.....☆.....

کمال نین بتیرے کمال کردے نہیں
کمال توں وی اگیرے کمال کردے نہیں

بہار جگ نوں جو ونڈ دے ہلارے زلفاں دے
مری نظر دے چھیرے کمال کردے نہیں

انھیرے دل دے نگر توں حبیب مک جاندے
تری گلی دے سویرے کمال کردے نہیں

طنی دے ڈورے کٹورے بھرے نہیں مستی دے
بھلا کے درد گھنیرے کمال کردے نہیں

فلک دے چن نوں وی چیرن اشارے انگلی دے
مرے جگر تے بتیرے کمال کردے نہیں

مرے نصیب نوں لاون کنارے نشیاں دے
ترے غماں دے وہیرے کمال کردے نہیں

ترے خیال دے اعجاز پنچھی بہ بہ کے
مرے سخن دے بنیرے کمال کر دے نہیں

.....☆.....

نظر مصطفیٰ دی لٹوندی نہ مستی مئے خار کتھے میخانے نہ ہوندے
نہ درداں دے لہدے کدی وی خزانے محمد ﷺ دے جگ تے دیوانے نہ ہوندے

نہ بلبل نہ پھل نہ چمن ہوندا کوئی بھلا اس فضا نوں کدوں خشبو لہدی
ہلارے جے زلفاں دے کنڈل نہ لیندے کدی وی ایہ موسم سہانے نہ ہوندے

نہ عیباں دا اڈا کدی بھدا طیبہ فرشتے نہ راہ تے پراں نوں وچھاندے
نہ بُت خانا بھدا کدی خانہ کعبہ نبی ﷺ دی رضا دے نشانے نہ ہوندے

خدا آکھے جگ دے گناہواں نوں دیکھاں کہ محبوب تیرے گداواں نوں دیکھاں
زمانے تے اج نوں میں کل چا بوندے جے محبوب تیرے دیوانے نہ ہوندے

مخالف ہوا نہ ادب نال جھکدی محبت دا دیوا کتے وی نہ جگدا
درداں دے لب تے ترانے نہ ہوندے جے اعجاز تیرے یرانے نہ ہوندے

.....☆.....

رُتے خدا ودھا کے نہیں گھلے حضور ﷺ دے
نبیاں ادب توں راہ نہیں ملے حضور ﷺ دے

دکھڑے حلیمہ دے گھروں پھر کوچ کر گئے
جد ہوٹھ مسکرا کے نہیں ہلے حضور ﷺ دے

اج لوح تے قلم وی جو آئے نہیں رقص وچ
جلوے بھلا ہے کون جو جھلے حضور ﷺ دے

کستوری نال طیبہ دی کردی غسل ہوا
بلن کمال زلف دے چھلے حضور ﷺ دے

قاسم بنا کے آپ نوں گن دے جہان دا
کنجی خدا چا بنھی اے پلے حضور ﷺ دے

ایویں نہ پا کے بیٹھیاں جھگیاں ایہ راہ تے
اکھیاں قدم لکا لئے تھلے حضور ﷺ دے

اعجاز نوں نہ لہہ کتوں اعجاز کملیا
اعجاز رہ رہیا اے محلے حضور ﷺ دے

.....☆.....

دل تے میں آں خطاواں کردے قدم قدم تے
میرے کریم پوندے پردے قدم قدم تے

محبوب جلوپاں دی خیرات دین آ کے
اکھیاں دے کاسیاں نوں بھردے قدم قدم تے

دھرتی دیاں جو نبضاں بن تیز، کون آیا
اسمان آ کے تارے دھردے قدم قدم تے

دھپ ساڑ دی غماں دی پر آقا دے دیوانے
زلفاں دی ٹھنڈی چھاویں ٹھردے قدم قدم تے

ہو بے ادب نہ جائے سوہے دے لئی فرشتے
پلکاں وچھان ڈردے ڈردے قدم قدم تے

کملی دا آسرا جے تکدے نہ غم دے مارے
طوفان غم دے کیویں جردے قدم قدم تے

اعجاز سر جھکا کے محبوب دی ادا نوں
منظر کھڑے نہیں بن کے بردے قدم قدم تے

.....☆.....

مندا اے نہ دل کملا چوکھٹ توں اٹھنی جاوے
سر آپ ﷺ دے قدماں تے حاضر اے کٹنی جاوے

جبریل دے لب مولا کر چا توں عطا مینوں
محبوب دا بلھیاں توں تلوا نہ چھلنی جاوے

والیل دی زلفاں دا قیدی نہ رہا کرنا
لاچ دیاں چڑیاں توں نہ باز مرئی جاوے

آ جان پیاسے ول کوثر دے جدوں ساقی
اکھیاں دا مئے خانا اکھ میٹ کے پئی جاوے

توفیق خدا دیوے مازاغ دی نگری وچ
دل آکھدا ہے بندا جا کے تے کھڑی جاوے

اک، دوئیں، ترے نہ گن آقا ﷺ دی محبت وچ
ایہ جگ دی محبت نہیں گنیاں جو گنئی جاوے

نہیں لوڑ خدائی دی اعجاز بتیرا اے
سرکار دے کھیاں وچ بس نام لکھنی جاوے

.....☆.....

کلی ہسدی خزاں نوں موت آئی
تسیں آئے غماں نوں موت آئی

تسیں اک جھات پائی اے کرم دی
تمامی اوکڑاں نوں موت آئی

تری اودر دلا سے آ کے دتے
نگاہواں دے چھماں نوں موت آئی

ترے پیراں نوں چم کے دھرتی آکھے
وچھوڑے دے جہاں نوں موت آئی

خیالاں نوں مدینے دی فضا دے
کھڑے چمدے پیاں نوں موت آئی

تسیں بخشے غریباں نوں سویرے
انھیرے دے شہاں نوں موت آئی

تجلی نعت دی اعجاز پی کے
امر ہويا جداں نوں موت آئی

.....☆.....

مازاغ نگاہواں والے نیں سُن لئے ڈسکورے نیناں دے
ہن عشق دی مستی نال بھرے سرکار کٹورے نیناں دے

ماہی دے سوہے نیناں نیں سانوں تے ہوش بھلا چھڈیا
دل لٹ کے لے گئے بہوں سوہے من موہے ڈورے نیناں دے

اک پل وچ چوداں طبق تے کیہ تک لین خدا دے جلوے وی
تورے نین مہاری بعدے جے سوہیا مورے نیناں دے

لو جام غلامو کوثر دے سن کے فرمان اساں کہنا
ہاں ہاں اے کوثر دے ساقی ہاں عاشق تورے نیناں دے

ہنجواں وچ ڈُب ڈُب کے بھج گئے نہ سڑدے نیں نہ لکھیندے نیں
تصویر تری نوں سکدے نیں ایہ کاغذ کورے نیناں دے

طیبہ دل سوچ ٹکا لیناں اگ سدھراں نوں میں لا لیناں
سرکار کریندن چاء پورے ایہ ویکھو اورے نیناں دے

آ کے سرکار سجانا اے اعجاز غلاماں دا ویڑھا
پھر بھار غماں دے نہیں رہے مک جانے جھورے نیناں دے

.....☆.....

حضور ﷺ بن کے آ گئے عروج ہر کمال دے
کرم دی اک نگاہ وچ جواب ہر سوال دے

جہالتاں دا تپ لاء علاج سانوں کر گیا
کریم نین آ بے طیب قال حال دے

خیال دے چمن دے وچ بے مثل ٹور ویکھ کے
سخن دے مور گیت گان آمنہ دے لال دے

طغی دی مست رحل تے کتاب گن دی جد پڑھی
ہے بھیت پا گئی نظر حیات بے مثال دے

ادب دے نال شعر میرا فن دی چوٹی تے کھلو
ہمیش راہ ویکھدا حضور ﷺ دے خیال دے

ولی ولی جہان دی غماں دا ڈر سکا گیا
سُرور ہر نوں آگیا تے دینہ گئے ملال دے

ازل توں کھتے سوچ تے دھیان دی گلی گلی
کدی ملوٹے ہونے نہیں اعجاز تیری چال دے

.....☆.....

عرب وار دیواں عجم وار دیواں
ترے دم توں ہر اک میں دم وار دیواں

خدا آکھدا مسکرا کھاں حبیب
میں جگ نوں عطا تے کرم وار دیواں

نبی ہر اے کہندا کہ بیعت تری توں
میں دنیا دے سارے دھرم وار دیواں

نظر دے حرم جے کدی آویں آقا
میں سارے دے سارے صنم وار دیواں

جدے چا بھواویں توں مکھ رب آکھے
وفاواں دا اودے حرم وار دیواں

خدا دیوے توفیق عزت تری توں
زمانے دا سارا بھرم وار دیواں

میں اعجاز محبوب دے جوڑیاں توں
خدائی خدا دی قسم وار دیواں

.....☆.....

رب دا نبی سوہنا جان ہے گداواں دی
خلق دے فلک سجی کہکشاں وفاواں دی

لوح تے قلم سوہے آ کے تیرا دم بھر دے
کائنات دیوانی سوہنیاں اداواں دی

یا نبی ﷺ نظر تیری ذات دی تجلی اے
جان ہے وفاواں دی موت ہے جفاواں دی

دل دیا طیبیا توں ہتھ نبض توں نہ چاویں
عشق دے بیماراں نوں لوڑ نہیں دواواں دی

چین دی زمیں پھیرے چپھہ کیوں لباں اُتے
زلف نہیں لون دیندی لؤہ کدی گھٹاواں دی

جوڑیاں دے قابل نہیں نین ہے ملا بیٹھا
سوہنیا! معافی دے شوق نوں خطاواں دی

کائنات اکھراں دی نعت دا وضو کر کے
نت نماز پڑھدی اے اعجاز چاواں دی

.....☆.....

ایہ خاب کدی تکدا پیار مدینے وچ
تھہ رکھدے نبض اُتے سرکار مدینے وچ

جہناں نوں پلا دیویں توں جام نگاہواں دے
کوثر دا مزا لیندے اوہ یار مدینے وچ

جے رکھنا ای زندا تے رکھ وکھرے نہ سوہنے توں
جے مارنا ای مولا پھر مار مدینے وچ

پھل سارے زمانے دے خیرات لُون آ کے
انج کر کے مہکدا اے ہر خار مدینے وچ

گل ہار جو نفرت دا مجبور سجا آیا
منٹھار بنا چھڈیا ہے پیار مدینے وچ

توں عشق سمندر دی مَن اُتے کھلوتے سہی
گل پار دی کردا اے اروار مدینے وچ

اعجاز نبی دے در تقدیر بدلدی اے
ہے لوح قلم دا وی گھر بار مدینے وچ

.....☆.....

آقا پیارے تیری نظر دے
میںوں سہارے تیری نظر دے

خُد ذات اپنا جلو اے بھریا
ڈورے نکھارے تیری نظر دے

آدم نوں دے کے مولا نگاہواں
صدقے اتارے تیری نظر دے

دل کملا سجدے وچ ڈگیا رہندا
ہر دم دوارے تیری نظر دے

کنے کھڑی گئے آقا زمانے
لبھدے کنارے تیری نظر دے

دل دے نگر تے بن کے تجلیاں
وسدے اشارے تیری نظر دے

اعجاز کیہ اے مستانا تیرا
جگ مست سارے تیری نظر دے

.....☆.....

نبی ﷺ جے کرم دی نگاہواں نہ کردے
ایہ ٹوئے تے دارو شفاواں نہ کردے

وفا دا نہ جگ تے کوئی نام ہوندا
جے لہچال میرے وفاواں نہ کردے

نہ حبشی دے ورگے کدی ہوندے زندا
جے محبوب ناویں اداواں نہ کردے

کدی جگ دے شاہ نہ قدم آ کے چمدے
فقیراں نوں آقا عطاواں نہ کردے

ایہ جامی تے سعدی نوں اج کون پچھدا
جے دوویں نبی ﷺ دی ثناواں نہ کردے

زمانے دی ظالم ایہ دھپ ساڑ دیندی
جے والیل زلفاں دی چھاواں نہ کردے

پتا نہیں کیہ اعجاز حال ہوندا ساڈا
جے ساڈے لئی آقا دعاواں نہ کردے

.....☆.....

گھنڈ کملی دا چا غم بھلا لین دے
نقش نیناں نوں آقا پکا لین دے

واضحی روپ چوں دے جھلک ذات دی
حج قضا نیں بڑے کر ادا لین دے

مینہ وسا لین دے زلف نوں مشک دا
جھوک سوچاں دی اجڑی وسا لین دے

کل نبی کہن اقصیٰ تے اک جہات پا
تاپ اودر دے ماہی گھلا لین دے

پیر چم لین دے چن فلک دا کہوے
چوک دل دی غماں توں چھڑا لین دے

جام کوثر دا عرضاں کرے ساقیا
جھٹ کھلو نین مینوں رجا لین دے

جان قدماں تے اعجاز میں دے لواں
توڑ لکیاں تے آقا نبھا لین دے

.....☆.....

اج کیوں وجد وچ کعبہ آیا کون جگ تے بھلا آ گئے نہیں
سنگ ریزے کہوں مرحبا اج آگئے مصطفےٰ آ گئے نہیں

عرش وی نہیں فدا ہو کے بولے فرشیو اج سمھالو دلاں نوں
پا کے مازاغ دا سرما اکھ وچ ٹھہا کے ڈورے طغی آ گئے نہیں

موہ لَوں آپ ﷺ دل مسکرا کے گنڈلاں دی دیوانی بنا کے
زلف والیل وچ قید کر کے رحمتاں دی گھٹا آ گئے نہیں

زنگ باطل دا دل توں اتارن آ گئے حق دے مکھ نوں نکھارن
نین سرکار سوہنے ملا کے اج ملاون خدا آ گئے نہیں

مار کے بد نصیبی نوں تالے توڑ کے غم دیاں بیڑیاں نوں
ہجر دی جیل دے قیدیاں نوں خُد کرن اج رہا آ گئے نہیں

چھڈ اڑی من جا گل بن سیاہا شاہ آیا حیا دے وطن دا
کہن روڑے حیا کر چا جھلیا ہُن تے سانوں حیا آ گئے نہیں

آپ ﷺ دے عشق دا بانا پایا تاج سر تے وفا دا سجایا
کعبہ اعجاز من کے قلم نوں شعر سر نوں جھکا آ گئے نہیں

.....☆.....

نبی ﷺ دے روپ دی نگری ٹھکانے کون بھلے
جو دیکھے رقص وچ موسم سہانے کون بھلے

ہلارا زلف جے کھولے تصور دے چمن وچ
مہک دی بلبلاں دے فیر گانے کون بھلے

چمکدے وانگ سورج دے خیالاں دے فلک تے
جرا وچ دیوے ہنجواں دے جگانے کون بھلے

سجا کے بیج یاداں دی بٹھا کے مصطفےٰ نوں
قدم چم چم کے ویلے جو وہانے کون بھلے

پلاون جام وحدت دے بھلاون سبھ غماں نوں
پیارے نین ساقی دے ملانے کون بھلے

وفا دے محکمے وچ میرے سوہنے مصطفےٰ دی
ادا توں دستخط دل تے کرانے کون بھلے

نبی بارے تسیں اعجاز توں پچھدے نکیرو؟
ازل توں نقش نین جانے پچھانے کون بھلے

☆.....

جدوں سوہنے دے نیئاں توں اشارے مسکرا پیندے
غماں وچ روندے صدیاں توں وچارے مسکرا پیندے

فدا ہر کوئی ہو جاوے سمھالے دل کیوں آقا
تری زلفاں دے جھم جھم کے ہلارے مسکرا پیندے

انھیری رات نوں سوئی نظر آوے ہووے چانن
تبسم آپ ﷺ دا ہوندا نظارے مسکرا پیندے

صحابہٴ ملدے تلیاں تے کدی چہرے تے ملدے سی
نبی ﷺ دا لب جے کھوہ چمدے اوہ کھارے مسکرا پیندے

زمانا جھڑکیاں دیندا گداواں دی نہ کوئی سدا
گدا آ کے تے آقا ﷺ دے دوارے مسکرا پیندے

زمانے توں پیارے نیں غریباں دے سہارے نیں
جدوں سینے اوہ لا لیندے وچارے مسکرا پیندے

کرم تیرا بھنور وچ آ کے جد اعجاز ہتھ پھڑدا
مرے پیراں نوں چم چم کے کنارے مسکرا پیندے

☆.....

جدوں وی نعت دا مکھڑا جناب لکھنا آں
میں فیر شعر نہیں سچرا گلاب لکھنا آں

ایہ تیری اکو جھلک دا ثواب لکھنا آں
صحابی لکھ کے تے پھر بے حساب لکھنا آں

فقیر بن کے کراں گل ترے نوازن دی
سوال توں وی میں پہلے جواب لکھنا آں

قلم دے وس کدوں جبریل اپنا پر لے آ
نبی ﷺ دا مکھڑا میں حق دی کتاب لکھنا آں

خدائی عشق نوں آقا گناہ سمجھدی اے
میں ایہ ثواب نگر دا نواب لکھنا آں

کریں معاف جو گستاخ دل دی گل من کے
میں اپنی اکھ تے ترے در دا خاب لکھنا آں

ترے وصال توں اعجاز صدقے اکھیاں نیں
ترے وچھوڑے لئی دل دا کباب لکھنا آں

.....☆.....

سرکار دے نیناں دی گل بات بتیری اے
اک جہات زمانے نوں خیرات بتیری اے

ایہ آکھ کے ٹر گئی اے اج رات جہالت دی
واشمس چمک جگ تے دن رات بتیری اے

جھل کون جھلک سکدا والیل گھٹاواں دی
انوار، تجلیاں دی برسات بتیری اے

مکھ آپ ﷺ دا کافی اے وحدت دی نگاہوں نوں
کونین دے ہوٹھاں تے بس نعت بتیری اے

نہیں لوڑ کسے دی وی ہُن ربّ مناوان لئی
محبوب دے نیناں دی اک جہات بتیری اے

گھل دین ہوا دے ہتھ لچپال دلا سے نوں
بیمار گھلاون لئی ایہ بات بتیری اے

ہے تاج سکندر دا اعجاز دے پیراں وچ
سرکار دا کئی آں اوقات بتیری اے

.....☆.....

ایہ بخناں دے اُچے ہلارے نہ ہوندے
جے آقا دی اکھ دے اشارے نہ ہوندے

زمانا کدوں پھر گھٹاواں نوں لہدا
ترے کنڈلاں دے ہلارے نہ ہوندے

مدینے دے ٹکڑے جے سانوں نہ ملدے
کسے بوہے تے وی گزارے نہ ہوندے

کدے جا کے دینہ مُڑ بھلا ساہ کڈھیندا
تساں وال مکھ تے کھلارے نہ ہوندے

کدی وی نہ مکھڑے چمکدے حبیبیا
ترے فیض جیکر نکھارے نہ ہوندے

اوہ کالا اے پتھر بھلا کون چمدا
تساں ہوٹھ لائے پیارے نہ ہوندے

کدوں دے سی اعجاز دُب جانے بیڑے
جے سوہے محمد ﷺ نے تارے نہ ہوندے

.....☆.....

نبی ﷺ دا جلوہ نماز دل دی گدا کدی کر قضا نہ سکدا
میں ساہ لینا بھلا تے سکناں بھلا نبی ﷺ دی ادا نہ سکدا

ہمیش اکھیاں کریندیاں نیں طواف سوہنے کمال مکھ دا
مجال کیہ اے پلک وی جھمکاں عذاب ایڈا پچا نہ سکدا

وصال دی بے مثال اگ تے بلال دل دا ایہ نعرا لاوے
سواہ سڑ کے نہ لیجھے بھاویں خیال وچھڑن دا آ نہ سکدا

خبیبؓ وانگوں وفا مری نوں زمانا سولی ہزار چاڑھے
نبی ﷺ دے در تے کھلوتی جم کے قدم وفا دا ڈلا نہ سکدا

نصیب میرا جے ساتھ دیندا وچھاندا راہ تے میں کہکشاواں
چراغ ہنجواں دے باجھ آقا غریب راہواں سجا نہ سکدا

وٹا وٹا کے توں روپ سوہنا فلک تے جتنا وی سچ کے آویں
کدی وی طیبہ دی خاک ورگا توں روپ چٹا وٹا نہ سکدا

گلاب اعجاز روح میری جناب خشبو گلاب دی نیں
جہان قیما کرے چا بھاویں جناب توں کر جدا نہ سکدا

.....☆.....

کریم آقا کرم نیں کردے فقیر جد وی صدا نیں دیندے
اٹھا کے زلفاں اوہ چہرے اُتوں خدا دا جلوہ دکھا نیں دیندے

حضور ﷺ آئے روف بن کے سراج بن کے منیر بن کے
کریم بن کے کرم کریندے کہ جھل کے پتھر دعا نیں دیندے

خدا دی پوری خدائی اُتے نبی ﷺ دیاں ای حکومتاں نیں
زمانے اُتے خزانے وٹدے مدینے جنت بنا نیں دیندے

جدوں وی کوئی پیاسا سدے کریم ساقی تے لوندے ڈھل نہیں
چلا چلا کے نظر توں چشمے تریہ ہر دی بجھا نیں دیندے

نظر کرم دی ملا ملا کے نبی ﷺ جہناں نوں بنان اپنا
صدا نیں صلے علی دی دیندے اوہ سر وی بھاویں کٹا نیں دیندے

نبی ﷺ دی انگلاں نوں کیہ میں آکھاں تجلیاں ای تجلیاں نیں
ایہ چین تے سورج نہ جھال جھلدے کدی جے انگلی ہلا نیں دیندے

کسے نوں اعجاز مصطفیٰ دے گدا جے الفت دے نال دیکھن
سُرور جگ توں جدا نیں دیندے خدا دے جلوے دکھا نیں دیندے

.....☆.....

جے چپ وچ خیر سخی دیوے مڑ پا کے رولے کیہ کرنے
میں گھت کے پلاکاں دے کچھ میس ہنجواں دے جھولے کیہ کرنے

ہنجواں دے وانگ تصور نوں رحمت دے جھولے چائی پھر دے
ہر ویلے اوہدے شہر ہوناں میں ہور ورو لے کیہ کرنے

نہ پنگ ڈہوے جے وصالاں دا گھر آلا گھر جے نہ آوے
فر ہجر دے کھر کھادے میں بختاں دے کھولے کیہ کرنے

من لیراں لیراں کر چھڈیا درداں دے تیراں کر چھڈیا
یاداں دی سولی تے لٹکے ساہ وانگ پرو لے کیہ کرنے

سوہے، ساوے، نیلے، پیلے پا پا کے بانے اوندے نیں
گل تیری نہیں کردے اکھر میں گنگے، بولے کیہ کرنے

اوہدے لئی مرناں جیناں میں بس جام رضا دا پیناں میں
لوں لوں دی ڈھا کے چا چا کے سدھراں دے ڈولے کیہ کرنے

میں چٹا ننگا پاپی آں اعجاز نظر نے ہے کجیا
تیرے عشق دا چولا گل میرے میں جگ دے چولے کیہ کرنے

.....☆.....

جہان سارا چمک پیا اے کمال سارا حضور ﷺ دا اے
زمین نوں آسمان کرنا تے اک اشارا حضور ﷺ دا اے

نشان کوئی نہ موت دا اے حیات ای اے حیات جتھے
سدوں حکومت وفا دی جتھے نگر پیارا حضور ﷺ دا اے

چمک چمک کے انھیرے سارے مکاوے جہڑا زمانے وچوں
کرم دے جہڑا فلک تے سجدا ہمیش تارا حضور ﷺ دا اے

کریم اکھ دی کریمی ویکھو گلاب کردی اے کنڈیاں نوں
فقیر آون تے شاہ کریندا سخی دوارا حضور ﷺ دا اے

غماں دی چھلاں تے عشق بیڑی ڈلا نہ سکدا طوفان کوئی
جو عشق ہوراں دے نینیں وسدا اوہ تے کنارا حضور ﷺ دا اے

فضا مدینے دی آ کے پونجھے غریب نیناں دے مونہ توں اتھرو
نجات غم توں جو آ کے دیندا اوہ اک بلارا حضور ﷺ دا اے

طواف آسمان آ کے کردے ہزار کعبے فدا نیں جس توں
زمین اعجاز میرے دل دی قدم پیارا حضور ﷺ دا اے

.....☆.....

ایہ دل دی جھوک نیناں توں لٹاون دا مزا آیا
ہے کملی، کملی والے دی سداون دا مزا آیا

مجت دی پڑی دے کے مرض سارے مکا چھوڑے
نبض نیناں دی نیناں نوں دکھاون دا مزا آیا

مرے آقا ﷺ دی انگلی تے فلک توں ٹٹ کے چن بولے
کہ عرشاں اُتوں فرشاں تے ہے آون دا مزا آیا

نہ جبرائیل دا دل ٹھریا خدا دے سبھ نبی دیکھے
خدا دے یار نوں سینے ہے لاون دا مزا آیا

تصور وچ قلم نوں آ فرشتے بوسے دیندے نہیں
ہے دل تے نقش طیبہ دا بناون دا مزا آیا

دعا دے کان بک وچوں کدی تیری جھلک دسدی
میں کہندا ہتھ دعا دے لئی اُٹھاون دا مزا آیا

وفا دے غار وچ اعجاز سُن صدیق کہندا اے
نبی دے مکھ تے اکھیاں نوں ٹکاون دا مزا آیا

.....☆.....

عشق دے تاپ آقا چڑھے رہن دے
نین ازلوں لڑے نین لڑے رہن دے

روپ نگری دے قیدی کریں نہ رہا
زلف وچ دل کڑے نین کڑے رہن دے

چین دے راہی آ کے تری جھوک وچ
رہوں رہوں کھڑے نین کھڑے رہن دے

میں تری جھیل تے شوق دا ہنس ہاں
کھنڈ چاء توں جھڑے نین جھڑے رہن دے

ساہ دی ہر لڑی اے مہکدی پئی
پھل ثنا دے جڑے نین جڑے رہن دے

آپ ﷺ دے جو قصیدے دی کردے اڑی
میرے اکھر اڑے نین اڑے رہن دے

نعت اعجاز پڑھ مست رہ مست کر
ذوق تیرے بڑے نین بڑے رہن دے

.....☆.....

نہین اولھے پیا نہ کریں
جند جٹیوں جدا نہ کریں

دید تیری عبادت مری
عشق سجدا قضا نہ کریں

زلف جندرے نہ کھولیں پیا
ساہ میرے سزا نہ کریں

روح جھوکے قدم نور دے
جھوک وسدی فنا نہ کریں

پی دلا جام نیناں دے پی
اکھ منے کملیا نہ کریں

آؤ ماہی ہئے آؤ اے
جندڑیے توں جفا نہ کریں

شہر اعجاز دے وائے نی!
ساہ لَوَن دی خطا نہ کریں

.....☆.....

جدوں وی مرا مصطفےٰ بولدا اے
خدا دی قسم اے خدا بولدا اے

ازل مصطفےٰ دی اوہ پہلی جھلک تے
اجے مرجبا مرجبا بولدا اے

ادبیاں نوں میرا سخن گنگا لگدا
تو محبوبا آ کے بلاء بولدا اے

طغی دے محلے وفا دی گلی توں
خدا مل گیا اے گدا بولدا اے

مرا چین آقا ہے بیمار تیرا
کدی وی نہ ہووے شفا بولدا اے

اشارے تے ٹردا جو رُکھ جھکدا جھکدا
اوہ لبیک صلّٰی علیٰ بولدا اے

قلم نعت دا شعر اعجاز چُم کے
کدی وی نہ ہوویں جدا بولدا اے

.....☆.....

قلم ٹٹ گیا اے پچھیرے بتیرے
ثنا مصطفیٰ دی اگیرے بتیرے

ترے مکھ دے بوہے جھکا کے سراں نوں
کھلے کاسے لے کے سویرے بتیرے

قدم سوہنیا لا مکاناں تے تیرا
مکان تے کھلے نہیں ہٹھیرے بتیرے

اچے رقص وچ واء مدینے دی کہندی
ترے بول ماہی مٹھیرے بتیرے

بشر کوئی آکھے کوئی نور کہندا
ترے رتبے اس توں اچیرے بتیرے

جدوں شعر کردا ترے در تے سجدہ
مزے ہوندے جاندے بتیرے بتیرے

تصور ترے قید اعجاز کیتا
بنے نین غمخار میرے بتیرے

.....☆.....

تیری گلی کھڑے نیں سرکار نین میرے
تیری اڈیک وچ نیں بیمار نین میرے

اک وار میں جے پاواں تیری ادا دا چولا
میرا طواف کردے لکھ وار نین میرے

دل دی کتاب کیہ اے جلوا ترا اے جلوا
اکھراں نوں چمدے راہندے دلدار نین میرے

تکدے تجلیاں نوں میتھوں وی چوری چوری
بیٹھے اوہ جالیاں دے وچکار نین میرے

جد وی حضور چاہواں میں راہ تری تروکاں
میری ونگار کڈھدے ہر وار نین میرے

نعلین چمدے چمدے سوچن جدائی پاروں
رو رو نمائے کردے کیہ کار نین میرے

اعجاز جو میں ویہناں تیرا اے نور تیرا
تیرے بنا کریمیا بے کار نین میرے

.....☆.....

اک تری آقا نظر مُردے جگاوے ہس کے
زلف مستانا زمانا چا بناوے ہس کے

شمع توحید دی بلدی اے دلاں دی نگری
موج وچ آ کے بے اوہ انگلی ہلاوے ہس کے

ہس پوے اک وی ادا تیری اداواں وچوں
جھوک نیناں دی خدائی چا لٹاوے ہس کے

عشق دا پھندا اے لاواتے چریندے دل نیں
یار پکاں نوں اٹھاوے یاں جھکاوے ہس کے

حال پچھدی اے مدینے دی جدوں واء جھمدی
راگ دل کلا وچھوڑے دا سناوے ہس کے

ویہ نشیاں دی مکا دیوے ترا اک جلوا
بانہ مُردل دی غماں نوں چا پھراوے ہس کے

گھنڈ کملی دا وی اعجاز دیوانا کردا
آپ ﷺ دا جلوا لکاوے یاں دکھاوے ہس کے

.....☆.....

جد نین فقیراں دے بن گئے طیبہ دے گولے چپ کر کے
کر کوچ گئے تن من وچوں درداں دے ٹولے چپ کر کے

میں صدقے زلف گھٹاواں توں نیناں دے ناز اداواں توں
جد پچھیا دل کنج لُڈے او، ہولی جے بولے چپ کر کے

میں محمد ﷺ بن عبداللہ بن عبدالمطلب بن ہاشم آں
جد آپ نے ایہ کہیا، نس گئے سبھ کافر ٹولے چپ کر کے

میں غم دا روگ مٹائی رکھناں یاداں دی چوگ چگائی رکھناں
روح پچھی تیریاں واٹاں لئی پر ماہی تولے چپ کر کے

طیبہ دی فضا دا واسی آں نہیں خوف قضا دا بھورا وی
سر سٹ کے دوروں ٹپ جانڈے ہجراں دے جھولے چپ کر کے

مکھ نوری تکنا چاہندا اے پر جھکدا جھکدا رہندا اے
دل دل وچ ہوندا رہندا اے دل ڈاواں ڈولے چپ کر کے

اعجاز کمال توں کر چھوڑے پھراں دے لعل توں کر چھوڑے
نعتاں دے نال توں بھر چھوڑے ایہ شعر بھڑولے چپ کر کے

.....☆.....

صدقا تیری نظر دا سرکار ہو گیا اے
جگ لئی طیب، تیرا بیمار ہو گیا اے

لجپال خُلق توں اے صدقہ خدائی ساری
قربان تیتھوں آقا کردار ہو گیا اے

لڑ آپ ﷺ دے میں لگیاں کھوٹے ہوئے کھرے نیں
سارا جہان میرا غمخار ہو گیا اے

یاداں دیاں ٹکوراں کر کر حضور ﷺ تھکیاں
پہلے توں درد بہتا ہر وار ہو گیا اے

عرشاں نے سر جھکایا فرشاں نے دل وچھایا
آمد تری دا ویلا دلدار ہو گیا اے

لف کھا کے تیرے در دا جو آ کے پانی بھر دا
اوہ کئی تیرے در توں سردار ہو گیا اے

اعجاز اوہ ای دسدا جس پاسیوں میں دیکھاں
اکھیاں ملا کے مینوں کیہ یار ہو گیا اے

.....☆.....

کل جہاناں دی میں شاہی تے عطاواں کیہ کراں
نین جے توں نہ ملاویں میں نگاہواں کیہ کراں

جے کھلارے نہ حبیبیا مکھ دا تارا چائنا
میں نصیباں دے فلک تے کہکشاواں کیہ کراں

بجھ گئے تے بچنا نہیں میں بلدے رہے ککھ بچنا نہیں
عشق دے لنبو بجھاواں نہ بجھاواں کیہ کراں

کول تیرے سوہنیا میں جوڑیاں دی دھوڑ توں
میںہ شعراں دے وساواں نہ وساواں کیہ کراں

واء پکھیندی کر لواں خُذ نوں معطر سوہنیا
زلف دے کنڈل ہلاواں نہ ہلاواں کیہ کراں

کن چرئی جانے فلک دے بولی ہو جانی زمیں
گُوک آقا میں سُواواں نہ سُواواں کیہ کراں

کھول کے اعجاز دل دا بوہا دیکھاں آپ ﷺ نوں
طاق دل دے فر بھواواں نہ بھواواں کیہ کراں

.....☆.....

دل دا بوہا ماہی کھولے
جی آیاں نوں لوں لوں بولے

روک لہیاں نیں دھرتی ساہواں
پیر کیہ چائے عربی ڈھولے

واء طیبہ دی جھاتی پائی
رقص کریندے ویکھے جھولے

در آقا دے نت لے جاوے
مینوں میرے سوچ کٹولے

پتھر آپ ﷺ کرن چا پائی
پیر دھرن جے پولے پولے

اللہ اللہ ذات نبی دی
سوچ ترکڑی کیوں تولے

کوٹ غماں دے اعجاز آیا
سکھ وی آ گئے بن کے گولے

.....☆.....

کچھ ڈنگ حیاتی دے ودھاویں نہ ودھاویں
مکھ آپ ﷺ دی مرضی اے دکھاویں نہ دکھاویں

ہر آس کھلوتی اے ترا مل کے دوارا
توں خیر دے کے ایہنوں رجاویں نہ رجاویں

میں غم دے سمندر، تے کنارے توں حبیبیا
ہے موج تری مینوں تراویں نہ تراویں

قاسم توں زمانے دا توں محبوب خدا دا
میںہ آپ ﷺ عطاواں دے وساویں نہ وساویں

ایہ شوق دا لشکر تے پیاسا اے بتیرا
دیدار دے چشمنے توں چلاویں نہ چلاویں

چن ہر دے نصیبیاں دا اشارے تے کھلوتا
سرکار توں انگلی تے کھڈاویں نہ کھڈاویں

ہر ساہ دا موسم اے خزاواں دے بھنور وچ
اعجاز تے تیرا اے بچاویں نہ بچاویں

.....☆.....

مست خدائی نون کرے جام ترا چھلک پوے
رقص کرے بہار وی حق دا چمن مہک پوے

تاج تری گدائی دا سر تے سجا کے سوہنیا
فرش تے اتھرو جے ٹرن عرش تے جا دھک پوے

میری نگاہیں نہ پوے ہور کوئی وی جھیرا
اک آپ ﷺ دی جھلک پوے بس آپ ﷺ دی جھلک پوے

میرے دوارے آ جھکے ہن کے فقیر چاہتا
شوق مرے دے طور تے بجلی تری چمک پوے

موت نون ہرا کے میں لُوکھ حیاتی نون لواں
کنڈ مری تے سوہنیا اک جے تری تھپک پوے

نین جھلار گیڑ کے کھیت وچھوڑے دا بھرن
یاد مدینے پاک دی دل دی گلی رلک پوے

اعجاز نون نین رہیاں یاد کدوں قیامتاں
زلف تری بے مثل مکھ تے جے کدی لٹک پوے

.....☆.....

جو کرم دے نین ملا گیا جو خدا دا رنگ وکھا گیا
ترا عشق طیبہ دے والیا مری اجڑی جھوک وسا گیا

جو زوال جگ دے مکا گیا تے عروج کر جو عطا گیا
ترا پیر ساری زمین نون ہے مسیت وانگ بنا گیا

کدی دل نظر تون لٹا گیا کدی زلف تون ہو فدا گیا
جو زمانا گزریا سوہنیا تری جھم کے نعت سنا گیا

مری ذات کر جو فنا گیا جو بقا دا جام پلا گیا
ترا غم غماں دیا محرما مرے سارے درد بھلا گیا

جو وفا دی ریت نبھا گیا مری بخش ہر ای خطا گیا
ترا حُسن آ کے تجلیاں مرے سفنیاں تے گرا گیا

تون سخی، کریم اخیر دا تری کائنات فقیرنی
ترے در تے آیا فقیر جو ہے سخی دا بھیس وٹا گیا

بنا تیرے جسم تے جان کیہ اعجاز، دین، ایمان کیہ
ترا نور گُن دے جہان دی ہے گلی گلی نون سجا گیا

.....☆.....

رو رو نہ لڑھا دیواں کتے تن دے جہاں نوں
سرکار تسیں دیسو ملاقات کداں نوں

اک وار کدی مُڑ کے جے ویکھیں چا طیبیا
پیار بھلا دین قیامت دے غماں نوں

محبوب نوں ویکھاں تے کدی ذات میں اپنی
ڈر ڈر کے ادب توں میں ڈرا دیواں ڈراں نوں

توں چوگ جواباں دی چگا دیویں کریمیا
پنچھی جے سلاماں دا کدی کھولے پراں نوں

سرکار میں جس چھاں نوں وی تکیا اے نجھا کے
ہر چھاں ای ترسدی اے تری زلف دی چھاں نوں

لچپال اولڑی اے ترے عشق دی نگری
سکھ جھگدے زمانے دے ترے دکھ دے گھراں نوں

اعجاز دے ہتھ وچ وی تری نسبت دا عصاء اے
پڑ بھجیا تے پھر لکسی پتا جادوگراں نوں

.....☆.....

کیہ گل کراں مدینے دے میں اُس بزار دی
جنت وی جس نظارے توں اکھیاں نوں وار دی

عرشاں دی دی تجلی اے دُبی طواف وچ
دل دے جہان زلف اوہ ریشماں کھلار دی

حسان دے مزاج نوں مُرشد میں پھڑ لیا
جس در تے آ کے شاعری سجدے گزار دی

سینے ترف ترف کے ہے بت چور کر گیا
جھلی نہ جھال دل مرے تیرے نکھار دی

پلاں دا چرخا کتدا اے ہنجواں دی پونیاں
گدی اے گھوک مینوں تے گل وات یار دی

رُت جھڑی تیرے در کھلی بن کے فقیرنی
اوسے دے پیر پئے نیں رائی بہار دی

کوئل سُخن دی نعت دے اعجاز باغ وچ
گو گو بھلا کے ویکھ لے ہو ہو پکار دی

.....☆.....

نبی ﷺ ورگی زمانے تے ادا ہے تے دکھا دے
وفاواں ای وفاواں دی گھٹا ہے تے دکھا دے

گلی طائف دی ہووے تے مرے لچپال وانگوں
بھلا ہووے بھلا ہووے صدا ہے تے دکھا دے

محبت دے چراغاں نوں جگاوے جو دلاں وچ
مدینے پاک ورگی جے ہوا ہے تے دکھا دے

خدایا کملی والے دی محبت مینوں دے دے
دلا اس توں کوئی ودھ کے دعا ہے تے دکھا دے

کنہگاراں نوں جنت ہے گناہواں بدلے دیندا
نبی ﷺ دے روئے جہی کدھرے عطا ہے تے دکھا دے

تصور دے نگر وسدا نظر وچ مینوں رکھدا
مرے توں ماہی جے میرا جدا ہے تے دکھا دے

کتے آقا دی نسبت دے سوا اعجاز جگ وچ
جہالت دے بیماراں دی دوا ہے تے دکھا دے

.....☆.....

تسین اکھ پھیر سو میتھوں نگاہواں نوں بھلیکھا اے
مرا دیوا بجھا دیسن ہواواں نوں بھلیکھا اے

تری زلفاں دے جو قیدی کدوں ڈردے سزاواں توں
دعا کرسن رہائی دی سزاواں نوں بھلیکھا اے

ترے سورج دی ریشماں نوں مرے بختاں دی دھرتی توں
مدھم چڑھ چڑھ کے کر دیسن گھٹاواں نوں بھلیکھا اے

غماں دی چھل توں لُٹھ لُٹھ کے وفا دے موتی رُل جاسن
تسین نہ مل کوئی پوسو جفاواں نوں بھلیکھا اے

تری رحمت غلاماں نوں چھڑیسی نہ خطاواں توں
جہنم پورے چاء کرسی خطاواں نوں بھلیکھا اے

کدی اسلام دے در توں بہاراں سر اٹھا لیسن
چن تیرا نگل ویسن خزاواں نوں بھلیکھا اے

ترا اعجاز ناں چم کے مرے اکھر جے ہتھ چوسن
جھڑی لکسی نہ رحمت دی دعاواں نوں بھلیکھا اے

.....☆.....

سجا کے پھل دروداں دے ہزاراں سرِ نوا کے
ترے بوہے تے کھڑیاں نیں بہاراں سرِ نوا کے

فدا مہکار زلفاں توں فدا انوار مکھ توں
تلی توں فیض پایا اے نکھاراں سرِ نوا کے

فلک اڈیاں نوں چا چا کے مری راہواں نوں تکدا
ترے ناں دا وظیفہ جے چتاراں سرِ نوا کے

مرے نیناں دی دھرتی اُگ پئے اتھرو بتیرے
تری یاداں دیاں چلیاں جھلاراں سرِ نوا کے

مکاناں لا مکاناں تے مرا وجدا نقارا
جدوں ہولی جھیا تینوں پکاراں سرِ نوا کے

تصور وچ ترا جلوا تسلی آ کے دیندا
جدوں چیتے میں رو رو کے وساراں سرِ نوا کے

خیالاں وچ ترے در تے کئی اعجاز آقا
کھڑے بنھ کے قطاراں ای قطاراں سرِ نوا کے

.....☆.....

جگ نوں خدا دا بلی آقا بنان آئے
کٹکاں دے ویریاں لئی کملی وچھان آئے

توحید نگری وچوں باطل دا راج مکیا
میرے نبی ﷺ جو حق دا سگا چلان آئے

زگس فقیر بن کے کشکول چا کھلوتا
محبوب نین تیرے اک جھات پان آئے

کہندا خدا کہ آ جو دیدار رج کے دیواں
جھڑے وی نین میرا ماہی سیان آئے

کوثر دے جام دیون ایسے جہان اندر
سرکار نین تیرے ویہاں مکان آئے

اکھیاں چوں لہ پئی اے برسات اتھروواں دی
فر تیرے درد مینوں نعتاں لکھان آئے

ایویں نہ شعر میرے اعجاز ہو گئے نیں
میرے حضور میرے دل دے جہان آئے

.....☆.....

خیال تیرے دے راہیں وچھے عقیدتاں دے گلاب دیساں
خدا جو میتھوں حساب لیسے میں نعت دی چا کتاب دیساں

ترے وچھوڑے دے کھیت سوہنا کدی جے پائی دی لوڑ ہووے
سمھالی پھردے جو نین میرے میں روڑھ راوی، چناب دیساں

میں روح دھاگے پرو لیا اے درود تیرا سلام تیرا
نکیر آ کے سوال کرسی نبی ﷺ دا جواب دیساں

خدا نبی ﷺ نون ازل تون کہیا رضا مری دا سوال ہوسی
جواب ہر اک ترے تے مگسی میں جگ نون انج دا نصاب دیساں

غلاف کعبے دا قص کرسی تے حور فن دی طواف کرسی
جدوں سخن دی پری دے مکھ تے میں نعت دا چا نقاب دیساں

خدا کہیا اے تری وفا دا کفن جہناں نون نصیب ہوسی
جہان کملے دی سوچ کملی میں رب اُنہانوں عذاب دیساں

ادب تون اعجاز میری اکھ نون نظارے جھک کے سلام کر دے
خدائی بدلے کوئی جے مگے کدی نہ تیرا میں خاب دیساں

.....☆.....

جے حضور ﷺ دا تصور کدی آ پیار دیوے
ایہ نگاہواں دے آقا دو جہان ٹھار دیوے

ترے پیروں کہکشاں نون جے اٹھاکے سرتے بنھاں
مرے پیڑیں کہکشاواں ایہ فلک وچھار دیوے

میں جہان وچ کیوں فر کسے ہور کول جاواں
کہ جہان دے مقدر ترا در سوار دیوے

ترے غم دی اک جھلک تون میں ہزار سکھ چا واراں
جو سُردور جگ تون دکھرا مرے دل کھلار دیوے

تری یاد کیہ اے اوندی کوئی معجزا اے اوندا
مری سوچ دی خزاں نون جو بنا بہار دیوے

نہ طوفان کول دانے نہ سمندراں دی شوخی
نہ قضا دی چھل تون دُبدے جو حضور تار دیوے

گھٹا رحمتاں دی اعجاز درود پڑھدی وّسے
مرا ماہی کنڈلاں نون کدی اک ہلار دیوے

.....☆.....

من کے خدا دا واسط اے رات جھٹ اجھک پویں
سرکار نال کر لواں گل وات جھٹ اجھک پویں

توں روپ مصطفے دے وچ آیوں خدا دے جلویا
نس نس مری سما لوے اج ذات جھٹ اجھک پویں

اوہدی گلی دے سُفنیا من جا مَنّت فقیر دی
کجھ چین دی میں لے لواں خیرات جھٹ اجھک پویں

کجھ ہور کملی والیا بیمار دا بھلا چا کر
رج کے پوے تجلی دی برسات جھٹ اجھک پویں

نہ جا مدینہ چھوڑ کے دل اکھ دے پیریں پے گیا
دربارنوں میں تک لواں اک جھات جھٹ اجھک پویں

مینوں پتا میں کون ہاں جگ بھانے بھاویں کجھ وی نہیں
پر جگ وی اپنی تک لوے اوقات جھٹ اجھک پویں

من کے خدا دا واسط ہے آکھیں تے قضائے نی!
اعجاز نہ سنا لوے اک نعت جھٹ اجھک پویں

.....☆.....

چن دل وچھا کے آکھدا جھب دل وچھاؤ چپ کرو
چن آمنہ دا آؤ اے نی! کہکشاؤ چپ کرو

کعبہ منات لات نوں اکھیں وکھا کے آکھدا
کعبہ مرا اے آ گیا جھٹ دے خداؤ چپ کرو

محرم دلاں دا سُن لوو دل دے جہان آ گیا
نی بلبُلُو! غماں دے اج نہ گیت گاؤ چپ کرو

آ کے بزار وچ مرا مُل نہ کرو وپاریو
سرکار دا غلام آل سر نہ کھپاؤ چپ کرو

ایمان دے چمن دے وچ پھل رقص کردے آکھدے
گل آپ ﷺ دی ہے تے کرو نہیں تے ہواؤ چپ کرو

دل چپ چپتے پچھیا تے تری گلی دی چپ کہیا
اپنے لبناں نوں سی لوو چپ چاپ آؤ چپ کرو

آقا دا روضہ ساہمے اعجاز لب نوں چپ کرا
نہ لب نوں، ساہواں نوں کہ نہ شور پاؤ چپ کرو

.....☆.....

تیرے دوارے جا کے صداواں کھلو گئیاں
آ جا اڈیک وچ نہیں نگاہواں کھلو گئیاں

میرے سخی دا دیکھ لے دکھرا نوازنا
ہتھ بنھ کے میرے بوہے عطاواں کھلو گئیاں

دھپاں تکا کے مینوں اے کیہ تیر ماریا
طیبہ دیاں نہیں آن کے چھاواں کھلو گئیاں

جتھے خدا دے یار دا جلو کھلو گیا
اوتھے ای جگ دیاں نہیں اداواں کھلو گئیاں

تیرا کمال سارا کہ اسلام دے لئی
بچڑے گہان واسطے ماواں کھلو گئیاں

نسبت مری نوں دیکھ کے میتھوں ڈریڈیاں
شیطان ورگیاں نہیں بلاواں کھلو گئیاں

اعجاز نوں ہراؤ اے کہڑا مدان وچ
آقا ﷺ دیاں نہیں آ کے دعاواں کھلو گئیاں

.....☆.....

کیہ اڈول پیر چکیا مے کولوں اکھ بچا کے
ترے شہر جا کھلونی مری سوچ لک لکا کے

کدی زلف دا ہلارا کدی سوہنا ہلارا
دو جہان لٹ گئے نہیں ترے ناز مل ملا کے

کدی ولچدے نہ میتھوں میں ولا ولا کے تھکیاں
تری بس ریاڑ کردے مے نین ول ولا کے

جدوں بھیک ناہیں ملدی نہ کتے وی دال گدی
جا مدینے ساہ کڈھیندا مرا چین گھم گھما کے

کدی عشق دا کٹھلا کدی شوق دا مصلا
مے ذوق نوں لے جاون ترے شہر ول اڈا کے

ترے جوڑیاں نوں لگے کتے دھوڑ نہ نظر دی
ترے کول اکھ نہ آوے ترے کول کول آ کے

تری لاہم دی ہے اعجاز جدوں واء مکھ دکھاندی
مے دل دا رُکھ سلامی کرے ہتھ ہلا ہلا کے

.....☆.....

تری جہاں کیوں جھلے مری جان کملی والے
دو جہاں جھل نہ سکدے ترا جان کملی والے

مرے عیب مینوں چھڈدے کدوں مونہ دکھان جوگا
تری جے نظر نہ رکھدی مرا مان کملی والے

مرے ہنجو بن کے تارے مری رات نوں سجاون
مری کائنات سجدی ترے کان کملی والے

مری سوچ دی اے دھرتی ترے پیر چم کے بولی
مری جھوک چا وسائی ترے آن کملی والے

توں پر بھتے گل زمانا مرے نال تیرا کئی
دو جہانیں ہر کسے نوں تری کان کملی والے

ترے آن تے حییا ملی زندگی اے مینوں
مری جان لے نہ جاوے ترا جان کملی والے

مرے پیر دیکھیں اعجاز نصیب آ کے چمدا
کدی مینوں اپنے پیریں جے بٹھان کملی والے

.....☆.....

آپ ﷺ دے ورگی نظر کون کرے
دل نوں توحید نگر کون کرے

دُسکدے تھم چوں صدا آئی سُنو
آپ ﷺ توں وکھرے گزر کون کرے

جے تئیں وی نہ ملاقات دیو
اینے دکھ کنڈ مگر کون کرے

آپ ﷺ دے بوہے سوا میرے سخی
زیر بختاں نوں زبر کون کرے

جے خبر میری کرے تینوں کوئی
مینوں پھر میری خبر کون کرے

زلف تیری دی گھٹاواں توں سوا
شعر دی ساوی لگر کون کرے

آپ ﷺ اعجاز نپا دے انگلی
عشق دا ایویں سفر کون کرے

.....☆.....

اج نین ملائے نی سرکار بھلا ہووی
صدیاں دے گھلائے نی بیمار بھلا ہووی

اک جام تجلیاں دا چھلکا کے نگاہواں توں
جگ مست بنائے نی دلدار بھلا ہووی

کر کر کے نظر میرے کافر چہ خیالاں نوں
کلے چا پڑھائے نی مختار بھلا ہووی

کونین تینوں تک کے حق حق دی صدا دیوے
سرکار کرائے نی دیدار بھلا ہووی

ہے کون بھلا چھدا اج حال غریباں دے
مجبور دے چائے نی آ بھار بھلا ہووی

میں تیر کیویں جھلدا سنسار دے مہنیاں دے
سبھ عیب لکائے نی سردار بھلا ہووی

اعجاز دکھایا ای ماحول مدینے دا
کیہ شعر سٹائے نی اج یار بھلا ہووی

.....☆.....

مرے دل نگر دیا واسیا مرا دل نگر ترے واسطے
منے اکھ ترے توں کیوں کراں جی جد نظر ترے واسطے

جو سمجھدے لوک سمجھ لوں مرا عشق توں ترا مست میں
مرا قال توں مرا حال توں مرا روپ ہر ترے واسطے

ترے شہر دی میں گلی گلی کیوں نہ پھراں ہے مجال کیہ
مری سوچ نوں جدوں دے گئی تری یاد پر ترے واسطے

کدوں غم تے فیر ملال نہیں تری زلف دے جدوں جال نہیں
مری ذات خوش تری زلف دے سدوں قید گھر ترے واسطے

کدی اس نگر کدی اُس نگر جدے و سیں توں مرا اودے گھر
تری ذات دا میں فقیر ہاں مرا ہر سفر ترے واسطے

ترے امتی بے مثال نہیں تری اک نظر دا کمال نہیں
ملے جس نوں وی دو جہان وچ ملے نیں اجر ترے واسطے

ترے در سوا مرے کول کیہ مرا تاج توں اعجاز توں
گنہگار ہو کے حضور میں ابے ہاں بشر ترے واسطے

.....☆.....

طیپیاں دے وس نہیں خدا جاندا اے
نبی ﷺ میرا میری دوا جاندا اے

نشے جگ دے اوہنوں کدوں چنگے لگدن
تری جو نظر ساقیا جاندا اے

دلا توں دھڑک پر ادب نال دھڑکیں
تری ہر دھڑک مصطفےٰ جاندا اے

مرے سوہنیا اک ترے ناں دے باجھوں
مرا دل نہ کوئی صدا جاندا اے

زمانے دی دھپ وی مزا اوہنوں دیندی
تری زلف دی جو گھٹا جاندا اے

نصیباں دا بوٹا مرا کملی والا
نظر نال کرنا ہرا جاندا اے

کیویں دل اوہ اعجاز دیوے کسے نوں
جو محبوب تیری ادا جاندا اے

.....☆.....

سر آن کے پیراں وچ ایویں نہ خضر رکھدے
ساقی تے پلاون دے سو سو نہیں ہنر رکھدے

نُش ہو کے لُٹا جھلیا سبھ کجھ مرے آقا توں
جو آپ دے ہو جاندا نہیں سانجھ کے گھر رکھدے

دل نال ادب پچھدا اپنا وی تے کہندے نیں
پھر ماہی کیوں مکھڑا کملی دے مگر رکھدے

سرکار دے بوہے تے لے جاندا اوہ مینوں وی
دل، جان، جگر میرے میری جے خبر رکھدے

جو یار منا لیندے اوہ شور مچوندے نہیں
اوہ سولی تے چڑھ کے وی ہوٹھاں تے شکر رکھدے

ہر شعر مرا تاہیوں اگ عشق دی لا دیندا
میں شعر جدوں کہناں سرکار نظر رکھدے

میں لکھیا ”محمد ﷺ“ تے ڈھٹی داد دروداں دی
اعجاز مرے اکھر کتا نیں اثر رکھدے

.....☆.....

نہ رحمت دی نظر تکدوں اسیں سرکار کیہ کردے
شرم وچ ڈُب کے مر جاندے اسیں بدکار کیہ کردے

کرم ساتھ بڑا ہویا کہ تیرے درد دل منگیا
تڑف کے دل چا ”ہاں“ کیتی اسیں انکار کیہ کردے

کیویں نہ مار دے چھالاں محبت دے سمندر وچ
تسیں جو پار وسدے او، اسیں اروار کیہ کردے

تری جے یاد نہ آ کے دلا سے پیار دے دیندی
مرے تے ساہ ای پی جان دے نماں دے بھار کیہ کردے

ترے اگو اشارے تے ہزاراں سر جو وارن چا
ترے محبوب مستانے بھلا گھر بار کیہ کردے

تری اودر وساندی نہ انہاندی جھوک محبوبا
مرے بیمار نیناں دے نمائے غار کیہ کردے

جھلیندی جھال نہیں اج وی ترے اعجاز جلوے دی
ترے دربار وچ ہوندے ترا دیدار کیہ کردے

.....☆.....

کدی لے جاوے محبوبا خدا مینوں نگر تیرے
مڑن دی نہ کدی ڈھیوے سزا مینوں نگر تیرے

جہانوں ودھ کے پاپی نوں جدوں نہ گل کسے لایا
زمانا پھر کے لے آئی خطا مینوں نگر تیرے

کدوں اپنے مریضاں نوں پڑی دیسیں زیارت دی
کدوں ملسی ایہ نیناں دی دوا مینوں نگر تیرے

میں لے کے پر عقیدت دے پُرے دے نال اڈ جاواں
پکڑ کے انگلی لے جاوے پُر ا مینوں نگر تیرے

غماں دے مارے نوں آقا کدی آکھو چا جی آیاں
مزا آوے وچھوڑے دا بڑا مینوں نگر تیرے

میں سوچاں نوں بٹھا دیناں ثنا دے جد کٹھلے وچ
تصور وچ اے لے جان دی ثنا مینوں نگر تیرے

قدم اعجاز آچے مقدر دا سکندر وی
کدی جے دفن کر دیوے قضا مینوں نگر تیرے

.....☆.....

کرم ای کرم اے وفا ای وفا اے
نبی ﷺ دی نظر وچ خدا ای خدا اے

کدی زلف توں مینہ تجلیاں دا وسدا
کدی رحمتاں دی گھٹا ای گھٹا اے

دلاں دا نہ دارو طبییاں توں ملدا
نظر مصطفیٰ دی شفا ای شفا اے

نظر میری کشکول چا کے کھلوتی
سختی دا اے مکھڑا عطا ای عطا اے

مینوں لگدا ساہواں دا آتے جانا
دروداں دی ہر دم صدا ای صدا اے

میں ادنا جہیا مصطفیٰ دا ثنا خواں
کیہ اس توں بنا اے خطا ای خطا اے

کیہ اعجاز دساں میں گن دی کہانی
ثنا ای ثنا اے ثنا ای ثنا اے

.....☆.....

اس نظر نوں پھر کدوں رہندے نظارے یاد نہیں
مصطفیٰ دی زلف دے جہنوں ہلارے یاد نہیں

زلف تیری دی ادا ہے دل گھٹا دا چیریا
جوڑیاں توں ہو گئے قربان تارے یاد نہیں

کہکشاواں دی گلی چن مست بن کے نت پھرے
چن فلک نوں بھل گیا تیرے اشارے یاد نہیں

جد مدینے آپ ﷺ دی ڈاپچی بٹھائی سی خدا
ماڑیاں دے ہو گئے وارے نیارے یاد نہیں

پچھ محبت نال توں اج وی حرا دے غار نوں
پایاں دے پیار توں جو اتھرو وارے یاد نہیں

موت دا نہیں ڈر ذرا بے شک بڑا بدکار آں
توں ملن دے کیہتے جو سرکار کارے یاد نہیں

خُد خدا اے بن گیا حافظ نبی ﷺ دی شان دا
حافظاں نوں ایس لئی اعجاز پارے یاد نہیں

.....☆.....

کملی والا نظر نال دھو دھو کے دل داغ سارے دلاں توں مٹیندا گیا
فیر لہندا نہیں جھڑا مرن بعد وی رنگ سوہنا خدا دا چڑھیندا گیا

عشق والے سمجھدے نیں گل راز دی یار موڑے کدی وی نہ گل یار دی
رَبّ دا ماہی جو جو اکھیندا گیا رُبّ ماہی دی ہر گل منیندا گیا

بے قراراں بے چیناں دے سکھ چین دی شان دساں کئیہ میں تیرے نعلین دی
ساہ آیا اے جھڑا وی کونین دا راہ تیری تے اکھیاں وچھیندا گیا

خلق جندے توں اے تن فدا من فدا جس دی ہر اک ادا مست دنیا کرے
لوکی دے دے کے گالیں ہسیندے گئے اوہ دے دے دعائیں ہسیندا گیا

تخت دی لوڑ نہیں تاج دی لوڑ نہیں میں فقیر آں کسے راج دی لوڑ نہیں
خاک اوہدے میں در دی کدی چم لواں عرش وی پیر جس دے چھیندا گیا

حسن دساں کئیہ میں تیرا من موہنیا ٹوہر وکھرا جہانوں ترا سوہنیا
رَبّ انگ انگ تیرا سچیندا گیا حسن وی تیرا پانی بھریندا گیا

کَنجِ اعجاز بھلاں میں سرکار نوں رُبّ دی شان دے سوہے دیدار نوں
جرم تے جرم ای میں کریندا گیا اوہ کرم تے کرم ای کریندا گیا

.....☆.....

حضور ﷺ باغ، بہاراں، نکھار کئیہ کرے
ترے بنا جے نہ آوے قرار کئیہ کرے

سُنیدنا کون اے جگ تے صدا غریباں دی
نبی ﷺ نبی ﷺ جے نہ کرے تے یار کئیہ کرے

وچھا کے دل دا مصلاّ خیال صف وچ نیں
براق دا جے نہ آوے سوار کئیہ کرے

تری اڈیک چا ڈھاوے پہاڑ صبراں دا
جگر وچھوڑے دی چیرے کٹار کئیہ کرے

کدے جا وپچئے سودا مدینے باجھ آقا
کتے نہ لگدا غماں دا بزار کئیہ کرے

نصیب قافلا ٹوریں جدے وی توں چاہویں
تری رضا دے جو ہتھ اے مہار کئیہ کرے

نظر دا جام کئیہ اعجاز توں پلا چھڈیا
مزار وچ وی نہ لائے خمار کئیہ کرے

.....☆.....

یا رب نصیبیاں وچ کجھ سفنے بھلے ہوندے
میں کھولدا اکھیاں تے لچپال کھلے ہوندے

مڑ کون بھلا کردا دکھ آپ ﷺ دے پیراں توں
نعلین دے محبوبا ایہ نین تے ہوندے

تھاں تھاں تے انا دے کھوہ یوسف نہ کوئی ڈگدا
آقا ﷺ دی محبت دے جے دیوے بلے ہوندے

انبر توں دھنک لہ کے آ پیر ترے چمدی
دل تیرے، مدینے دے جے نقش ڈھلے ہوندے

جگ فیض کدی لیندا طیبہ دی بہاراں توں
دھرتی توں جہالت دے بدل نہ ٹلے ہوندے؟

اک بمب دھماکے توں جنت نہ کدی وکدی
سرکار دے لنگر تے جے بال پلے ہوندے

دلدار نوں دل دے کے اعجاز نہ بن جانداں؟
تیرے جے ابو جہلا نہ بخت ڈھلے ہوندے

.....☆.....

حال دساں کیہ تیتھوں منے سوہنیا
نین راوی، چنھاں نین بے سوہنیا

زلف نگری توں لدھے کھڑتیجے ہوئے
عشق تے مشک دوویں جے سوہنیا

خیر دیداں دی پا چا تری راہ تے
تانے اکھیاں بتیرے تے سوہنیا

کر کرم، لے کے درداں دی فر چھاتی
ہجر دینہ رات مینوں چھفے سوہنیا

نین میرے کرن ریس معراج دی
خاب آوے جے تیرے سنے سوہنیا

پتر ہنجواں دے دکھ دے جھموڑے دے وچ
ہر پلک دی لگر توں جھے سوہنیا

نعت اعجاز تیری جدوں میں پڑھی
بخت میرے مگر نین بھنے سوہنیا

.....☆.....

جی کردا مصطفےٰ دا قصیدا سُنّا لوواں
اج پھر میں دل توں نعت دا سجدا کرا لوواں

احرام سوہنا بنھ کے نہ تھگّاں طواف توں
کعبہ کہوے کہ تینوں میں کعبہ بنا لوواں

منٹھار دے بزار توں لوں لوں دی ویتی وچ
جھم جھم کے میں سُروور دے گجرے پوا لوواں

اک پیر لا مدینے دے سوہنے کبوترا
بخشش دا میں کفن تے انگوٹھا لوا لوواں

کوئی جدوں وی مینوں ستاون دی سوچدا
طیبہ دی واء اے کہندی ، کھلو جا ، میں آ لوواں

آقا ﷺ قلم نوں چائنا بخشو جے عشق دا
چن نعت دا چڑھا کے میں چن نوں وکھا لوواں

مکھ توں ہٹی میں زلف نوں اعجاز کیہ کہواں
حسان توں نہ نعت دا مصرع اکھا لوواں

.....☆.....

مری گلی جے ترا آن جان ہو جاوے
گلی گلی نہ رہوے آسمان ہو جاوے

فرشتے آ کے تے انسان دا بھرن پائی
ترے قدم دا کدی ایہ نشان ہو جاوے

زبان پڑھدی جیویں نعت یا رسول اللہ
مرا ایہ دل وی کدی نعت خوان ہو جاوے

مری غریبی ابو ایوب دے قدم چمدی
کریما ایدے کدی تے دھیان ہو جاوے

حضور نعت ولیوا میں جوڑدا ڈرناں
کتے ادب دا نہ خالی مکان ہو جاوے

تری ثنا دا تے حق پھر ای ہے ادا ہوندا
کلام ربّ دا، تیری زبان ہو جاوے

مری اڈیک دا اعجاز کعبہ روند اے
توں آ، بلال دی اک پھر اذان ہو جاوے

.....☆.....

دل جھوک مصطفیٰ دی اے مڑ کیوں قرار نہیں
ایہ نین بے قرار نین دل بے قرار نہیں

قربان ہو کے مست بہاراں نین آکھیا
اس زلف دے جہان جہی کدھرے بہار نہیں

بن کے خیال پنچھی مدینے نوں اڈ گیا
انج تے بڑا اڈار میں پر انج اڈار نہیں

آقا ﷺ بنا لیا میں کلینڈر حیاتی دا
جو دید وار نہیں اوہ مرا عید وار نہیں

محبوب دی گلی دے جو گتے دا بے ادب
ایمان آکھدا کہ اوہ ایمان دار نہیں

لے آ مدینہ لے آ پڑی وچ ولھیٹ کے
نہیں تاں حکیم جی ایہ کھلارا کھلار نہیں

اعجاز شعر اوہ اے جو دل نوں پرو لوے
دس تانگھ مصطفیٰ دی دلوں آر پار نہیں

.....☆.....

بے چین مرے نین کدی ہون کبوتر
چم چم کے ترا روضہ بڑا رون کبوتر

لجپال بنے آ کہ مرے مکھ دے بنیرے
بیٹھے نی نگاہواں دے اچے چون کبوتر

لے جان گے چٹھی تے مری طیبہ نوں آقا
پر بھار وچھوڑے دا کیویں ڈھون کبوتر

جے نعت سناواں نہ میں سوچاں دے نگر وچ
بیمار نگاہواں دے چا کھوہ جون کبوتر

نہ جال وچھا ایویں زمانے دے شکاری
رکھدا اے مدینے دا بڑی پون کبوتر

سر تاج قبولی دا سجا لین دعاواں
آمین کہوں تے جے ترے ہون کبوتر

اعجاز میں چاواں دے کبوتر چا اڈیناں
طیبہ دی فضا نال جا مونہ ڈھون کبوتر

.....☆.....

جو تری کردے گدائی پھر دے
کاسے وچ لے کے خدائی پھر دے

مہربانی اوہدے درداں دی
جہڑے مینوں نیں ہڈھائی پھر دے

لفظ کہندے نیں جو آقا آقا
بھیس میرا نیں وٹائی پھر دے

یا نبی! آوے گئی رحمت دی
دھوڑ طوفان اڈائی پھر دے

میرے فن دی کھیڈ مک جانی سی
ناز تیرے نیں بچائی پھر دے

ہر گھڑی سوہنی تلی تے قدسی
نعت دے دیوے سجائی پھر دے

نین اعجاز سوا کے مینوں
خاب طیبہ دے جگائی پھر دے

.....☆.....

نعت چھیڑاں کیہ اوہ سرکار ٹرے اوندے نیں
نین رو رو کے مرے نال کھرے اوندے نیں

ساقیا مدھ بھرے نین چکھا نیناں نوں
ہر مئے خانیوں مئے خار جھرے اوندے نیں

مینہ تجلیاں تے عطاواں دا مرے تے وسدا
آپ ﷺ دی وِرسی مگر لیکھ اُرے اوندے نیں

جھنب جھل جھل کے وچھوڑے دی مرے محبوبا
کچی کدھ وانگ مرے ساہ بھرے اوندے نیں

کھڑے مونہ نال بھلا آپ ﷺ دے در تے آواں
بھوئیں وچ نین شرم نال پُرے اوندے نیں

شعر چندا اے قلم نوں تے مہک جاندا اے
آپ ﷺ دی خشبو دے کجھ مینوں ڈرے اوندے نیں

اس گلی بیٹھا اے اعجاز خدائی بھل کے
اس گلی ویکھ بھلا کہندے کھرے اوندے نیں

.....☆.....

من کے منّت نہ آویں جے نیڑے فقیر دے
کھڑے سخی دے نال نیں جھیڑے فقیر دے

تیری رضا تے سوہنیا قبلے وی آکھیا
توں مکھ بھواتے دیکھ نیڑے فقیر دے

بھردا پُرانی آس دے کاسے مدینوں
لگدے کدی دو چار جے گیڑے فقیر دے

سوچے! کہویں جا ماہی نون مدتاں گزر گئیاں
اکھ دی تلی تے تانگھ دے پیڑے فقیر دے

کوٹھے چڑھی وسیب دی اج دھی پکاردی
اوسو کدوں حضور ﷺ اُریڑے فقیر دے

سوہنے دی یاد آئی جیویں بن کے اج ملاح
دُبّے وی تر گئے نیں جو بیڑے فقیر دے

اعجاز گھل کرم دا کٹو لھا مدینوں
ہُن ڈگ پئے نی پیریں تھکیڑے فقیر دے

.....☆.....

لچپال دی رحمت دے نگر نین پھرن دیکھ
رم جھم اے تجلیاں دی گنہگار ٹھرن دیکھ

محبوب دے دو نین محبت دے سمندر
اس دل دا ادب نال توں دُبّ دُبّ کے ترن دیکھ

خُد حشر دا میدان خُدائی نون کہوے گا
سردار دا نہ پچھ توں غلاماں دا ٹرن دیکھ

پھل تیری اڈیکاں دے جو پکاں تے کھڑے نیں
دکھیاں دا وچھوڑے دی بہاراں نون جرن دیکھ

اس تن چوں نکل کے میں کھڑا جالی دے ساہویں
اکھ میٹ کے طیبہ نون مرا کوچ کرن دیکھ

آ سوچ دی تختی تے بنا نقش ”محمد ﷺ“
رحمت دے قلم دا توں ہُئے رنگ بھرن دیکھ

اعجاز نہ تک میرا توں دن رات ترفنا
ہتھ سوہنے دے درداں دا مرے دل تے دھرن دیکھ

.....☆.....

سبھ کہن کہ گل ساری اعمال تے مکئی اے
اعمال کہون نہ نہ لچپال تے مکئی اے

در ایس تے آ کے وی دل سانجھ کے بیٹھاں ایس
دلدار نوں دل دے دے دل نال تے مکئی اے

تک آپ ﷺ دے جلوے نوں مینوں نہ سمجھ لگدی
کیوں جھال جھلیندی نہیں جس جھال تے مکئی اے

بیمار نہ ہر جاوے اج کھیڈ محبت دی
دس چال کوئی آقا جس چال تے مکئی اے

دل ساری خدائی دے جس جال دے قیدی نہیں
اس دل دی وی زلفاں دے اُس جال تے مکئی اے

ماں ہون تے حوا نوں پھر مان بڑا ہونا
اے آمنہ کل تیرے جد لال تے مکئی اے

اعجاز کوئی کہندا نت ہوئی جہیا مینوں
توں نعت سنا تیری اس حال تے مکئی اے

.....☆.....

طیبہ دی خاک دے وچ جا کے رلے ہوئے نہیں
کون کہندا اے مرے بخت ڈھلے ہوئے نہیں

رب محبوب دے سر پگ دھری سرداری دی
آپ ﷺ دے نعلین دے کونین تے ہوئے نہیں

رزق سرکار دے چاواں دا بتیرا مینوں
رزق ایسے تے مرے بال پلے ہوئے نہیں

رات دسوی اے بے کس توں چمکدے تارے
ذرے طیبہ دے فلک موہ تے ملے ہوئے نہیں

آپ ﷺ دی ذات دے شیشے توں خدا دسدا اے
آپ ﷺ دے سامھے ایہ نین کھلے ہوئے نہیں

میرا کل ترکا تے چرخا اے تری اودر دا
اس ترکے تے مرے ساہ ولے ہوئے نہیں

مشک تن وچ چمے اعجاز لہو پائی دھال
دل نگر آن کے اج کون کھلے ہوئے نہیں

.....☆.....

کیہ سی جے توں آ جانداں اج نال بہاراں دے
دل ویڑھیوں مک جانداں پھر کال بہاراں دے

تینوں اے پتا سارا کیہ حال بہاراں دے
مڑ حال اے کیوں نہیں بے حال بہاراں دے

محبوب دیاں یاداں کر قید لیا مینوں
شالا نہ کدی ٹٹن ہُن جال بہاراں دے

دلدار توں دکھ کر دے اینا تے عطا مینوں
موڑاں نہ کدی خالی میں تھال بہاراں دے

سرکار، کرم کر دے رو کے خزاں کہندی
میں ویکھ لئے کھلرے اج وال بہاراں دے

اُس در دی فضا کہندی چپ کر کے اُراڈہ آجا
تھاں تھاں توں کھڑے ایویں نہ بھال بہاراں دے

اعجاز نظر تیری کجھ مینوں جے کر دیندی
آ جاندا گلی تیری میں نال بہاراں دے

.....☆.....

نہ ٹال فقیر توں کل تے آ نین ترسدے اج نین
دس خیر دا فر کیہ فایدا جد کاسے جانے بھج نین

جد نین مریندے سد نین، توں نہیں، غم اوندے بھج نین
میں صدقے جو آ جانداں کیہ مینوں سد دے چج نین

واہ زلف حبیبیا تیری وچ قید حیاتی میری
نت قید ودھائی رکھدے جو نین ازل توں بچ نین

اودر دی پیڑھی ڈاء کے نت گیت تہاڈے گا کے
ہنجواں دے موتی چھنڈدے ایہ نین مرے تے چج نین

میں کیہ بس گوڑھ انھیرا توں تے ہیں یار سویرا
سر اُچا تاں اے میرا غم تیرے میرا کج نین

توں میرا تے میں تیرا وچ کیوں فر پردا میرا
چک پردا ہوون پورے مدتاں توں ادھے جج نین

اج تیرے در توں خالی ٹر گئے جے نین سوالی
کیہ جگ اعجاز اکھسی جگ تے جو تیرے وچ نین

.....☆.....

مری گھٹی وی سچ ویندی کدی اک وار آ جانداں
مرے دل نوں وی چن وانگوں توں انگلی تے نچا جانداں

کدی اپنے بیماراں دی طیبیا کر دوا جانداں
پلا کے جام نیناں دے شفاواں کر عطا جانداں

مرے بختاں دی نگری تے غماں دی رات دا پہرا
وکھا کے والضحیٰ مکھڑا توں دن آقا چڑھا جانداں

گلی تیری دا محبوبا میں ہوندا خاک دا ذرا
مرے تے پیر انج دھردوں کہ لوں لوں وچ سما جانداں

اسیں ہاں عشق وچ دُھکھدے نہ بلدے آں نہ بچھدے آں
ترس کھا کے غریباں تے کسے کدھی تے لا جانداں

گناہواں دے سمندر وچ میں ڈبیا یا رسول اللہ
جیویں کل نوں بچاونا ای اوویں اج وی بچا جانداں

جیویں سرکار سعدی نوں توں اک مصرع لکھایا اے
اوویں اعجاز نوں مصرع کوئی تے کر عطا جانداں

.....☆.....

توں چین کدی بن کے دل وچوں گزر جاندا
دل پیر ترے چم کے بن مست نگر جاندا

توں ساقی دے نیناں دی کیہ مستی دا بچھنا ایں
اک وار جو پیندا اے بن اوہی خضر جاندا

کیہ چس اے کھلوون دی محبوب دے بوہے تے
اک پل میں کھلوواں کر صدیاں دا سفر جاندا

لکھ شکر ترا میرے لہچال دیا دردا
جے توں نہ کدی آوندوں فرکتھے جگر جاندا

جا عقل دے مفتی نوں دس عشق دا ایہ فتوا
جو یار دے در جاندا اوہ حق دے نگر جاندا

سرکار دی عظمت دا جبریل توں پچھ جا کے
پر اوس دے سڑ جانداں جے آپ ﷺ نگر جاندا

دل نال ادب کہندا اعجاز کیہ جاندا سی
سردار جے رعیت نوں اک مار نظر جاندا

.....☆.....

میرے سینے ایہ جو مہکار ٹرے پھر دے نہیں
دل دھڑکدا اے کہ سرکار ٹرے پھر دے نہیں

جو گدا تیری گلی یار ٹرے پھر دے نہیں
عرش کیہ عرشوں وی اوہ پار ٹرے پھر دے نہیں

دینہ تے رات طیبیا نہیں جو آندے جان دے
ایہ ترے عشق دے بیمار ٹرے پھر دے نہیں

عشق آقا ﷺ توں عطا کردے مرے بالاں نوں
چا کے جو نعت دے ایہ ہار ٹرے پھر دے نہیں

میرے سردار ﷺ تری سیپ دے صدقے جگ تے
بن کے اج کئی وی سردار ٹرے پھر دے نہیں

خیر مازاخ دے نیناں دی توں دے دے ساتی
تسے مدتاں توں مئے خار ٹرے پھر دے نہیں

ایہ وی سرکار دا اعجاز اے جو دھرتی تے
میرے ورگے وی گنہگار ٹرے پھر دے نہیں

.....☆.....

جد نبی ﷺ دے سوہنیاں قدماں دی تھاں وچ آ گیا
دل تصور دے مکاں توں لامکاں وچ آ گیا

یا محمد ﷺ کہ کے میں جد ہوٹھ اپنے چم لئے
مینوں کوثر دا مزا ہے ایسے ناں وچ آ گیا

ایہ نبی دی تے صحابہ دی کوئی تشبیہ تے نہیں
چودھویں دا چن چویں ہے کہکشاں وچ آ گیا

یا رسول اللہ دی دے کے صدا ڈٹھا کرم
”ہاں“ کہوں لئی کملی والا ہے میرے ہاں وچ آ گیا

دیکھ، جنت دیکھ کے قدماں دے تھلے وچھ گئی
مصطفیٰ دا جد ادب ہے میری ماں وچ آ گیا

حشر وچ دھپ کڑکدی اوہنوں بھلا اے دیکھدی
جو تری زلفاں دی نوری نوری چھاں وچ آ گیا

شعر کیہ اعجاز دے آئے خدائی لٹ گئے
فیض کملی والے دا انج نعت خواں وچ آ گیا

.....☆.....

درد مرے نوں جان طیبیا
آ جا نکلے جان طیبیا

روگ مرے دا کر کر دارو
تھک گئے نیں لقمان طیبیا

بوصیری دا رکھیا جیویں
ساڈا وی رکھ مان طیبیا

سُفنا اکھ نوں سولی چاڑھے
تینوں دیکھن کان طیبیا

تیرے باجھوں بیماراں دے
رکھدا کون دھیان طیبیا

موڑ اُراٹھ نوں نوری کرناں
دل جگ مگ ہو جان طیبیا

اعجاز مرن دی جس آ جاوے
دل تے ہتھ رکھ آن طیبیا

.....☆.....

آقا کرم کماؤ میں فر نعت کہ لواں
سوچاں دے ویڑھے آؤ میں فر نعت کہ لواں

چن چودھویں دا آکھدا مونہ کر کے طیبہ نوں
جھک جاؤ کہکشاؤ میں فر نعت کہ لواں

سرکار مسکرا کے مرے دل دے باغ وچ
پھل آس دے کھڑاؤ میں فر نعت کہ لواں

آ جاؤ اس وسیب دی رووے گلی گلی
طیبہ دی مست واؤ میں فر نعت کہ لواں

کہنا اے میری قبر وی لچپال آؤ اے
سر قدسیو جھکاؤ میں فر نعت کہ لواں

سر بنھ کے پگ ادب دی وضو کر کے عشق دا
اکھرو تسیں جے آؤ میں فر نعت کہ لواں

اعجاز من کے ہاڑا جے اکھ دی دوات وچ
آ کے چا دید پاؤ میں فر نعت کہ لواں

.....☆.....

جان آقا دے روئے توں اج وار دے فر زیارت پتا نہیں کدوں ہوئی اے
اے گدا اس جھلک توں فدا ہون دی فر اجازت پتا نہیں کدوں ہوئی اے

نین بے چین اج ہن کبوتر بے سوہے روئے توں ہوندے نہ اک پل منے
میرے ورگے نکے دی فر شاعری انج حقیقت پتا نہیں کدوں ہوئی اے

میری اودر نمائی دا مئے سفر تیرے مکھڑے سوا کجھ نہ آوے نظر
میری اکھ دے نگر تیرے دیدار دی انج حکومت پتا نہیں کدوں ہوئی اے

ورد صل علی دا توں کردا رہو تا نگھ دے خالی کاسے نوں بھردا رہو
اے دلا سوہی جالی توں اکھ نہ ہٹا ایڈی قسمت پتا نہیں کدوں ہوئی اے

درد تیرا ملے یاں ای تھوڑا جہیا دل مرا جھال جھلدا نہیں کملا جہیا
ہر خوشی نالوں ودھ کے ترے درد دی مینوں عادت پتا نہیں کدوں ہوئی اے

تیری محفل دے وچ اے گدا آ گیا توں نظر توں پلائی مزا آ گیا
میں گنہگار دے جیندیاں جیندیاں ایہ کرامت پتا نہیں کدوں ہوئی اے

جد وچھوڑے دی کونل کرے آ کے گو تیری یاداں دا اعجاز کر کے وضو
والضحیٰ میں پڑھاں مکھ ترا تک لواں انج تلاوت پتا نہیں کدوں ہوئی اے

.....☆.....

مدینے دی ہواواں تے فضاواں دی نہ گل چھیڑو
مرا دل جھال نہیں جھلدا اوہ تھاواں دی نہ گل چھیڑو

مدینے دی فضا کہندی گنہگارو نہ گھبراو
عطا ای ہے عطا اتھے خطاواں دی نہ گل چھیڑو

مرے سرکار کہ دینا اے گل سن کے نکیراں دی
مرے مجرم نوں چھڈ دیو سزاواں دی نہ گل چھیڑو

مری اکھ وچ نہیں سوہے دی گلی دے لشکدے ذرے
چمکدے چن، ستارے، کہکشاواں دی نہ گل چھیڑو

کیویں ٹھلساں میں اکھیاں چوں بھلا برسات ہنجواں دی
جہناں روئے نوں تکیا اے نگاہواں دی نہ گل چھیڑو

اے والیل زلفاں دی میں نوری چھاں دے وچ گم آں
اے موسم دی، دھپاں دی، تے چھاواں دی گل نہ چھیڑو

مزا دکھرا اے آقا دی محبت وچ ترفیع دا
کرم اعجاز تے کر کے دواواں دی نہ گل چھیڑو

.....☆.....

خدائی حشر وچ گھبرا کے رحمت لہدی پھردی اے
میں لگدا پھرناں آقا ﷺ دی شفاعت لہدی پھردی اے

صدا کر کر کے وی اتھے گدا خالی دے خالی نہیں
مدینے وچ گداواں نوں سخاوت لہدی پھردی اے

ترا مکھ سہمے ہوندا میں پھر صلِ علیٰ کہندا
مری مستی کوئی انج دی عبادت لہدی پھردی اے

خدا دی گل خدائی اے فدا جہندی تجارت توں
اجے من موہنا اوہ تاجر تجارت لہدی پھردی اے

توں قاسم ایں زمانے دا جو ملنا ایہتوں ای ملنا
پتا نہیں فیر در در توں کیہ خلقت لہدی پھردی اے

اجے کالا جہیا پتھر نظر چم چم کے نہیں رجبی
مری اکھ تیرے بوسے دی زیارت لہدی پھردی اے

ترا اعجاز دل شالا ہزاراں ٹوٹے ہو جاوے
کہ ٹٹے دل ای سوہے دی محبت لہدی پھردی اے

.....☆.....

کریم آ کہ مر چلیاں میں غم اندر تڑف کے
توں نہ آیوں تے آ جانا ایہ دل باہر تڑف کے

مرے ساقی بھلا ہووی نظر دا جام دے دے
کہ تسا ای نہ مر جاوے ترا لشکر تڑف کے

قدم آ کے چمء سوہنا میں وی تے موم ہوواں
قدم چم کے تے ہوندے سی جیویں پتھر تڑف کے

نبی ﷺ دے عشق دے بھانڈ مرے اندر چوندنا
قلندر میرے تے پڑھدا کوئی منتر تڑف کے

میں تاں ای تیری اودر وچ تڑف کے آہ نہیں کردا
کہ ساون ای نہ بن جاوے ہئے چیتر تڑف کے

جدوں میں نعت لکھاں تے قلم دی نوک چم کے
قلندر بن کے نچدے نیں مرے اکھر تڑف کے

جدوں کوثر دا توں اعجاز نوں اے جام دینا
ترے پیریں اے ڈگ پینا ترے نوکر تڑف کے

.....☆.....

آ جھوک مری اُجڑی وِسوندے نہ ترے نین
مر جاندا کدوں دا جے پچوندے نہ ترے نین

بے چین نوں پھر چین دی خیرات نہ ملدی
اک جام نظر دا جے پیوندے نہ ترے نین

انسان نوں جیون دی کدی جاچ نہ اوندی
آ کے جے کدی انگلی پھڑوندے نہ ترے نین

دل میرا کدوں بننا سی بُت خانے توں کعبہ
اس دل دی گلی پھیرا جے پوندے نہ ترے نین

سرکار جھلک تیری نہ صدیق چوں وِسدی
صدیق تے رنگ اپنا چڑھوندے نہ ترے نین

اس پار توں اُس پار دے وِسدے نہ نظارے
بجلی جے اداواں دی گروندے نہ ترے نین

اعجاز میں دُب جاندا گناہواں دے سمندر
کنڈھے تے کدی آ کے جے لوندے نہ ترے نین

.....☆.....

جے ہمت ہے مرا چانن گھٹا آوے گھٹا جاوے
میں دیوا ہاں مدینے دا ہوا آوے بُجھا جاوے

میں دینہ راتیں تڑفنا آں ایہ دل کلا اے کہندا
مرض میرا کوئی تیری ادا آوے ودھا جاوے

ملاقاتاں جے منگاں وی تے کہڑے مان تے منگاں
ایہ تھوڑا اے؟ وچھوڑا آپ دا آوے وسا جاوے

خدا دی سوئے ایہ فر لگدے انگارے تیج پُھلاں دی
جدوں تھپ تھپ کے تیرا آسرا آوے سوا جاوے

تُوں اس موئے نال سوئے دی گلی دی خاک نوں پُھسیں
ایہ شیشا مینوں نت میری خطا آوے دکھا جاوے

چمکدے تارے فر میتھوں چمک خیرات وچ لیسن
جے میری خاک طیبہ دی ہوا آوے اڈا جاوے

میں وی اعجاز ہو جاواں تسیں جے کہ دیو آقا
مدینے رج کے فر نعتاں گدا آوے سُٹا جاوے

.....☆.....

عشق سجدہ اسیں ہر وقت ادا رکھدے آں
دل نوں چا کے تری دلہیز تے جا رکھدے آں

کول اپنے اسیں ہر غم دی دوا رکھدے آں
اپنے ہوٹھاں تے تری نعت سدا رکھدے آں

حشر دی گرمی توں آوے وی تے ڈر کیوں آوے
اپنے دامن ترے کوچے دی ہوا رکھدے آں

ہور دیکھے نہ کوئی تینوں خدا فرماوے
بشری پردے اسیں محبوب لکا رکھدے آں

تانگھ رکھدے او مدینے دی جدوں میں پچھناں
نین بے چین چھلک پوندے کہ ”ہا“ رکھدے آں

خاب آوے کدی سرکار دا جلوا لے کے
اکھ نمائی دی اسیں سیج سجا رکھدے آں

طور تے جائیے تے اعجاز اسیں کیوں جائیے
دل دے ویڑھے تری ڈاپی دا کھرا رکھدے آں

.....☆.....

کدی اکھیاں دی بُوہ وچوں تجلی طیبہ دی لنگھے
جدوں روضہ نظر آوے کدی نہ اوہ گھڑی لنگھے

صحابہ کملی والے دا کسے توں وی نہ پچھدے سی
مہک دَسدی سی ایتھوں ای مرے سوہے نبی ﷺ لنگھے

قلم رو رو کے سجدے وچ ایہو ای تسبی کردا اے
مری اکھ چوں ترے مکھ دی کدی تے شاعری لنگھے

مہک دے نال محبوبا مرا لوں لوں اے ٹھر جاندا
مرے جد ذہن توں تیرے خیالاں دی پری لنگھے

بڑی ای راہ اَوّی اے نبی ﷺ دے عشق دی یارو
گلی چوں راہی نہیں لنگھدا ایہ راہی چوں گلی لنگھے

نمائی اکھ دے انبر تے وچھوڑے دا ایہ جن کہندا
مرے دل تے جگر وچوں تری فر اُنگلی لنگھے

مرے اعجاز گل لگ کے گلی دل دی بڑا روندی
پتا نہیں جو کدوں ڈاپی ایتھوں سرکار دی لنگھے

.....☆.....

طیبہ توں پُھٹ کے میری جگ جے مثال دیکھے
پائی توں وکھرے کر کے مچھلی دا حال دیکھے

عاشق تیار بیٹھے دل جان وارنوں نوں
کوثر دا ساقی آ کے بس پیار نال دیکھے

کستوری اُس نظر وچ آ کے تے قید ہوئی
چنے حمیا تیری زلفاں دے جال دیکھے

سرکار دی نظر دے گُٹھیاں دا جھڑا پُچھدا
یوسف دے حُسن کُنیاں اُنکلاں دا حال دیکھے

چنے نظارا کیتا محبوب دے ٹرن دا
دسو بلال کیوں حوراں دی چال دیکھے

جد منگے توں پہلے لچال در توں ملیا
حیران ہو کے مینوں میرا سوال دیکھے

جہنوں سمجھ نہ آوے اعجاز دا ترفنا
اُنگی تے چن فلک دا پوندا دھال دیکھے

.....☆.....

ایہ کون کہندا میری کمائی تے گل بنی
میرے حضور میری بجائی تے گل بنی

توں آکھیں ایویں دل میں مدینہ سمجھ لیا
نہ نہ، حضور ڈاچی بٹھائی تے گل بنی

دل کملا، کملی والے نوں لہ لہ کے تھک پیا
فر کنڈ پچھے کیتی خدائی تے گل بنی

اج تے غماں دے مڑھکے مرے ساہ سی پی گئے
تیرے خیال پکھی ہلائی تے گل بنی

جگ تے بُرک بُرک کے جہالت نوں ہف گیا
سرکار تیرے علم بجھائی تے گل بنی

رو رو کے جد نہ گل بنی، آدم وی آکھیا
میں نعت مصطفیٰ دی سُنائی تے گل بنی

جگ دے حکیم آکھیا اعجاز مر گیا
دل دے طیب کیتی دوائی تے گل بنی

.....☆.....

ویکھیں اُگدے گلاب سوچاں تے
لکھ ”محمد ﷺ“ جناب سوچاں تے

یاد طیبہ دی جد دی تڑپوندی
دل دا بھُجدا کباب سوچاں تے

فر توں روضے دے ساہمے ہوسیں
رکھ مدینے دا خاب سوچاں تے

مصطفیٰ دا طواف کردیاں نیں
کوئی فتوا جناب سوچاں تے

میں تے پڑھ پڑھ کے مست رہندا آں
والضحیٰ دی کتاب سوچاں تے

قدسی کہندے کہ نعت دا مولا
کنج لکھیے ثواب سوچاں تے

دیکھ اعجاز ہے کوئی آیا
ہے کرم بے حساب سوچاں تے

.....☆.....

کر کرم تیرا سدیاواں یا نبی ﷺ
میں مراں تے بھاویں جیواں یا نبی ﷺ

خیر پا کے اوہنوں اُچا توں کریں
جو دی آوے ہو کے نیواں یا نبی ﷺ

جھوک دل دی میں لٹائی تیرے توں
ہُن کسے توں کیوں لٹیواں یا نبی ﷺ

میریاں نسلاں بنا لے نعت خواں
تیرے ہندیاں نہ پُچواں یا نبی ﷺ

توں کہویں تے ہتھ وی تیرے چُم لواں
جس گھڑی میں جام پیواں یا نبی ﷺ

اتھرواں دے تخنے لے کے آ گیاں
کیہ کراں، میں ماڑا جی واں یا نبی ﷺ

نعت پڑھدا پڑھدا میں اعجاز مراں
نعت پڑھدا ای اٹھیواں یا نبی ﷺ

.....☆.....

کدوں میں کہناں خدایا مینوں خدائی دے چا کہ حور دے چا
جدوں میں ویکھاں نبی ﷺ نوں ویکھاں مری نظر نوں اوہ نور دے چا

حضور اج بے قراری اندر تڑف تڑف کے اخیر ہوئی
مرے تے کر کے نظر کرم دی حضور دے چا سرور دے چا

میں جوڑ کے ہتھ ہے خیر منگی جے دے وی دیویں تے جاندا کیہ اے
میں کون تینوں کریمآ آکھاں کہ خیر مینوں ضرور دے چا

اسیں نکمے جو بھل گئے آں کریم آقا معاف کر دے
جہان اندر کدوں دے ساڈے بھرم دا ڈُبا اے پور دے چا

خدائی کہندی لو بادشاہی توں مصطفیٰ دا نہ نعرا لاویں
میں آکھ دیناں کہ رکھ لے شاہی توں مینوں میرا قصور دے چا

خدا خزانے ہے دیندا رہندا نبی ﷺ ہے قاسم تے ونڈدا رہندا
جہان بن کے سوالی کہندے حضور دے چا ، حضور دے چا

نصیب اعجاز ویکھ میرا کلیم میرا نصیب منگے
مرے جو حصے مدینہ آیا کیوں میں آکھاں کہ طور دے چا

.....☆.....

مینوں ہُن تے زیارت دی کرو ہاں یارسول اللہ ﷺ
وچھوڑے چیر چھڈیا اے میرا ہاں یارسول اللہ ﷺ

جدوں آوے تے مستی وچ کوئی رہندی نہ سُر مینوں
پتا نہیں کیہ اے کر چھڈیا ترے ناں یارسول اللہ ﷺ

جدوں تیکر مدینے ساں تے ڈھپ وی ٹھار دیندی سی
ایہ ویکھو ہُن تے مینوں ساڑدی چھاں یارسول اللہ ﷺ

تری نسبت دا صدقا اے کہ دن بن کے چمکنا آں
پتا مینوں انھیری رات میں ساں یارسول اللہ ﷺ

تسیں جیویں محبت اُمّیاں دے نال کر دے او
محبت انج نہ کر سکدی کوئی ماں یارسول اللہ ﷺ

مرا ساہواں دی تسسی تے ایہو ای بس وظیفہ اے
ترا ہاں میں، ترا ہاں میں، ترا ہاں یارسول اللہ ﷺ

قلم اعجاز پھریا تے جھڑی رحمت دی لگ پی اے
میں تیری نعت لکھنی اے اے تہاں یارسول اللہ ﷺ